

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

XXV. évfolyam 3. szám, 2015. szeptember

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A tartalomból:

Negyedszázad

*

Klímakonferencia

*

Nyugdíjasoknak
nyugdíjasokról

*

Nemzetközi Erdésnapok
Félixfürdőn

*

A XIX. Országos Erdészeti
és Faipari Sportnapok

*

„A téma az utcán hever”

*

STIHL-verseny
a Szilfa-tisztáson

*

Hatalmas kiállítás volt...

*

Erdővagyon és erdőgazdálko-
dás Magyarországon

Negyedszázad

Már közelebb vagyunk az év végéhez, mint az elejéhez, ám mindazoknak, akik nem csak néznek, hanem látnak-hallanak is, még ma is emlékeztetőben élhet az a szép, tartalmas és szépen is előadott beszéd, amellyel a televízió képernyőjén keresztül dr. Áder János köztársasági elnök szilveszter éjszakáján köszöntötte az egész országot az új év alkalmából.

Pontosan mikortól számítsuk?

Az ország legmagasabb közjogi méltósága üdvözlő beszédében mindekelőtt emlékeztetett arra a most már történelmi léptékű tényre, hogy *jelenlegi politikai rendszerünk, a polgári demokrácia 2015-ben immár fennállásának negyedszázados évfordulójához érkezett!*

Némi bizonytalanság tapasztalható azonban a közéleti szóhasználatban abban a tekintetben, hogy *honnan is számítsuk a rendszerváltás folyamatát?* Ez a kis bizonytalankodás folyamatok esetében talán természetesnek is tekinthető. Vannak, akik 1989 májusától, de még többen, akik 1989 októberétől, amikor is a közhatalom monopolista megjelenítője, a Magyar Szocialista Munkáspárt beszüntette működését.

Újévi beszéde alapján aligha kétséges, hogy a köztársasági elnök úr – mint az alkotmányjogban járatos ember – *1990 májusát tekinti a nemzeti paradigmaváltás mérföldkövének.* Amint mondom, hosszú idő után akkor választott ismét szabadon a nép képviselőket az Országgyűlésbe.

Több tucat kis pártocská bukott el a választási harcban, s tűnt el a társadalmi élet színpadáról addig, amíg kialakult a politikai pluralizmus parlamenti struktúrája. Az így létrejött új Országgyűlés azután megkezdte a régi jogi és intézményi rendszer átalakítását, lebontását, az új rendszer kiépítését.

A munkaalapú társadalom eszméje

Emlékezzünk vissza: a munka világa, így *szakszervezeti szempontból is érdekes volt az új parlament tevékeny-*

ségét megnyitó első beszéd, amit Kéry Kálmán korelnök mondott. S amelyben *a munkát emelte piedesztálra, erkölcsi magasságba, mint minden létrehozott érték egyedüli forrását.*

Váratlan, meglepő szavak voltak ezek egy volt honvéd vezérkari ezredes részéről. S ugyanakkor reménykeltőek is, mert tulajdonképpen – mai kifejezéssel élve – *egy munkaalapú társadalom eszméjét helyezték előtérbe.*

Tegyük hozzá, hogy nem először a történelemben. Azonban fölöttébb groteszk hatást és félreértést is okozhatna, ha egy szakszervezeti híradóban a Názáreti Jézustól kezdve Marx Károlyon és Leninen át Hitler Adolfig sorolnánk ennek az igének a hirdetőit. Még akkor is, ha a leghatározottabban hangsúlyoznánk „elhatárolódásunkat” az újkori magyar történelemtől, annak bizonyos „izmusaitól”. Ráadásul heterogén ideológiájú és multikulturális társadalmunkban nem is akar mindenki mindentől mindenben elhatárolódni.

Azután jöttek a problémák

Nem lehet célunk a rendszerváltás utáni negyedszázad történelmébe belemerülni és nincs is ehhez terjedelmi lehetőségünk. Annál is inkább nem, mert már mutatkozik ennek komolyabb szakirodalma is. Különböző is, kialakult az a hallgatóságos társadalmi közmegegyezés a sok vita, civakodás nyomán, hogy *mindenkinek joga van úgy értékelni a történelmet, ahogyan megélt.* (Lásd a „felszabadítás, vagy megszálás?” vitát.)

Abban talán egyet lehet érteni, hogy a rendszerváltás után több minden nem úgy alakult, mint ahogyan egyesek elméletileg előzetesen gondolták. Ezt sem mi állapítjuk meg, hanem a már említett, bontakozó-gyarapodó történelmi irodalom. Íme illusztrációként két-három közismert példa.

Ijesztő mértékben zuhant le a gazdasági termelés, a GDP. Tömegesen szűntek meg a munkahelyek, régen nem tapasztalt mértékűre szökkent a munkanélküliség. A felemásra sikerült privatizáció kapcsán elterjedt a korrupció, legalább is annak gyanúja. Ugyancsak megnöttek a társadalmi-szociális különbségek. Az elszegényedés és azon

belül a mélyszegénység milliós nagyságrendűvé vált a statisztikusok, szociológusok szerint.

Nincs olyan ember az országban, akit ne érintett volna a rendszerváltás; kit így, kit úgy. Irodalmi nyelven kifejezve: minden rendszerváltásnak vannak nyertesei és vannak vesztesei. „Pestiesebben”: van, akinek bejött a Wirtschaft; van, akinek nem jött be ...

Privatizálás és az állami erdők

Persze, *a nagy társadalmi folyamatok szakmánkat, a magyar fagazdaságot és benne a szakszervezeti mozgalmat sem kerülték el.*

Az izgalmat kezdetben az keltette, hogy *mi lesz a nagy privatizálási láz közepette az állami erdők sorsa, jövője?*

Nem azért támadt a szorongás a szakmában, mintha az erdészek nem értették volna meg a kor szavát, a történelem által feladott új leckét és feltartóztatóivá kívántak volna válni a feltartóztathatatlanok. Hanem azért, mert látták a kezdeti spontán privatizáció, majd a kárpótlási eljárás során kialakult lázas helyzetet és ki akartak várni, időt akartak nyerni addig, amíg a helyzet letisztul, a törvényesség megszilárdul. S az erdő nem válik a húsfafazék körül marakodók, ügyeskedők, vagy egyébként jószándékú laikusok prédájává, áldozatává.

Az aggodás talán nem volt egészen alaptalan. Még *a spontán privatizáció* időszakában terjengtek olyan szóbeszéddek, hogy némely tehetősebb szakmabeliek is máris kinéztek maguknak egy-egy csinosabb vadászházat hozzá csatlakozó száz-kétszáz hektárocska erdővel. Amit talán meg is lehetne szerezni „jutányos áron”, úgy, ahogyan – állítólag – jóval a velős érték alatt lehetett jelentős vagyontárgyakhoz jutni; egy ilyen állítást azonban nehéz volna dokumentálni. Az értékecselő személy vagy szerv volt a helyzet kulcsstényezője.

Amikor azután más kollégák a fejüket csóválták, hogy nem lesz ez így jó, indulatosan felhorkantak: mi az? Talán éppen magunktól sajnáljuk az erdőt?

Jó gazda-e az állam?

Később ezek a hangok elenyésztek, de jött helyükbe újabb lózung: „Az állam nem jó gazda!”

A szakma zsigereibe azonban mélyen beleivódott a *Káán Károly* által még a tőkés piacgazdaság klasszikus korában kialakított vélemény, ami szerint *csak az állam soha el nem haló kezében van biztos helyen az erdő és annak jövője*. (Ez a nézet segítette át sok erdészt az 1945-ös rendszerváltás utáni államosítások lelki szorongásain is.)

Az már az *Országos Erdészeti Egyesület* korabeli vezetőségének érdeme, hogy az újonnan megválasztott Országgyűlés minden egyes képviselőjéhez névre szólóan eljuttatott egy levelet, kérve benne, hogy ha az állami erdők privatizálása esetleg napirendre kerülne, akkor azt – közérdekből – ne szavazza meg.

Ennek köszönhetően (?) *nem is lett általános erdőprivatizálás* Magyarországon. Csak ott vettek igénybe bizonyos mennyiséget, ahol más művelési ágba tartozó földterületekből nem állt rendelkezésre elegendő mennyiség az igények kielégítéséhez. Az erdők iránti igény egyébként igen nagy volt.

Váltott a szakma is

A kezdeti problémák gyors jelentkezése után az évek múlásával a rendszerváltás az erdészet területén is „fokozódott”. Csupán emlékeztetőül néhány példa: a magánerdőtulajdonlás és -gazdálkodás kialakulása ezredfordulói feltételek között; a bér munka vállalkozói munkává alakulása a termelés szintjén az állami szektorban; részvénytársaságokká alakulás és személyi konzekvenciák ugyanott; új erdő-, vadászati és természetvédelmi törvény. Hébe-hóba még egy-egy erdész is bekerült az Országgyűlésbe. Mindazonáltal szakmánknak az államigazgatási apparátuson belüli viszonylagos autonómiája még a fejlődés útját járja.

Írásunknak ezt a részét dr. Áder János reménykeltő beszédéhez visszanyarodva zárjuk, aki ország-világ előtt azt vetette fel: miért ne lehetne újról fogadalmaink egyike az is, hogy *minden napjaink szerves része lesz 2015-ben a természetvédelem*.

A köztársasági elnök úr további megnyilvánulásai, valamint a közjóléti

célú erdőgazdálkodás igen csak látványos, tulajdonképpen nem remélt nagyságrendű örvendetes fejleményei azt mutatják, hogy az erdők ügye, általában a nagy természet ügye nincs magára hagyva a nagy társadalompolitikában.

Szakszervezetünk is ekkor alakult

Ezek után rá kellene térnünk a szakszervezeti mozgalom utóbbi negyedszázadának, s benne az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének történetére is.

Az előbbi hosszú és bonyolult história. Az utóbbival kapcsolatban azonban szerencsés helyzetben vagyunk. Ugyanis a közelmúltban, *Híradónk* 2013/1. számában jelent meg erről hosszú, részletes cikk az *EFDSZ húsz éves fennállása* alkalmából. *A Fővárosi Bíróság 1993. augusztus 13-án vette fel szervezetünket az önálló jogi személyiségek jegyzékébe*.

A cikk írója eme történet dolgában illetékesebb, hitelt érdemlőbb személy nem is lehetne: *Herczeg Miklós* okl. erdőmérnök, Szakszervezetünk megteremtője, majd az első (akkor még üv.) főtítkára egészen 2009-ben, IV. kongresszusunk alkalmával történt visszavonulásáig. Egyébként ezt megelőzően már réges-régen részese volt a szakszervezeti mozgalomnak, amelybe még szakmai – erdőgazdasági és terepi erdőrendezői munkája idején kapcsolódott be. Majd az egykori MEDOSZ központjában folytatta funkcionáriusként, de mindig az erdészetre és az elsődleges faiparra irányulóan. Elismerései között öntudattal őrizheti az *EFDSZ Emlékérmét*.

Sok-sok nevet kellene még felemlítenünk azok köréből, akik – akár „egyszerű” tagként, akár tevékeny aktivistaként, vagy pedig valamilyen vezető funkcionáriusként – tölték közös szekerünket az elmúlt negyedszázadban az eléggé göröngyös, lejtőkkel és ellenelemkedőkkel, olykor nehezen belátható kanyarokkal tarkított úton.

Egyszer talán egy kis kötetben valaki összeállít egy ilyen történelmi névjegyzéket is. Most itt valóban a kezdet kezdetére, a ma már klasszikus időkre szorítkozva még további négy nevet említünk meg azok közül, akik ott álltak Szakszervezetünk bölcsőjénél: *Barta László* elnök, *Nemes József* pénzügyi

vezető, főkönyvelő, *Szenvediné* Hujber Ibolya titkárnő, adminisztratív ügyintéző és Varga György, a Nyugdíjas Bizottság elnöke.

Híradónk a XXV. évfolyamában jár

Azt, hogy az imént említett 1993-as, alapvetően fontos, de adminisztratív jellegű dátum és az EFDSZ tényleges tevékenysége a valóságban ekkorra már teljesen megindult – bizonyítja az is, hogy az *„Erdészeti és Faipari Híradó” már előbb létezett, mint papíron maga a Szakszervezet. Első száma 1991 áprilisában jelent meg*. Ebből könnyen, gyorsan kiszámítható (és címloldalunk fejlécében is olvasható), hogy *már a XXV. évfolyamában jár az „ERFA Híradó”!*

Öntetszelgés nélkül írhatjuk, hogy ez már bizony egy tisztességes jubileum. Nem is kicsi egy ilyen alacsony példányszámú szakmai réteglap esetében. Különösen, ha meggondoljuk, hogy ez alatt az idő alatt hány más újság, folyóirat tűnt el az újságos standokról.

Akik elindították

Herczeg Miklós üv. főtítkár – bár talán még nem is volt az – tisztában volt a saját médiumnak a szervezet életében betöltött fontos és sokoldalú szerepével, kohéziós erejével és azzal, hogy a külvilág irányában kiadójának névjegye.

Ezért úgy is, mint a lap tulajdonos képviselője, vagyis mint felelős kiadó és úgy is, *mint a szerkesztő bizottság elnöke kemény kézzel tartotta a lapot a kitűzött szellemi irányban*.

Az újságírói, felelős szerkesztői operatív teendőket először *Krizsán Ferenc* látta el. (Néhány alkalommal *Nemes József* neve is megjelent az impresszumban.) *Krizsán* a maga nemében kitűnő szakember volt. S nyilván *Herczeg Miklóssal* karöltve, ki tudta alakítani a lap külső megjelenését is, úgy, hogy az mindmáig megmaradt. Néhány év múlva azonban előállt a „szétválásnak útjaink” helyzet.

Jelen sorok írója 1998 második felében kapott megbízást Herczeg Miklóstól a Híradó szerkesztésére, s folytatta azt 2015 áprilisáig. Ekkor, több mint 45 évi újságírói-lapszerkesztői munkával a háta mögött, a töméredek betűtől gyöngyöző látásától és az idős kor egyéb

Klímakonferencia

Már eléggé közismert médiahír, hogy az ENSZ a következő nemzetközi éghajlatváltozási konferenciáját az idén decemberben Párizsban fogja lebonyolítani.

A téma változatlanul időszerű, mert az ún. üvegház-hatású káros gázok kibocsátása tovább növekszik szerte a Földön. Bolygónk éghajlatának, ózonsztrófájának károsítása nyomán már nem csak a légkör állapota romlott veszélyesen, hanem – jórészt ennek következményeként, de közvetlen hatások miatt is – megcsúsznak a globális ökoszisztéma más alkotóelemei is.

Főként a felmelegedés fenyeget katasztrofális következményekkel. Ez ugyan átmenetileg talán megtorpant, de az éghajlatkutatók nem tudják modellezni, hogy meddig tart ez a stagnálás, amely a tengerek és óceánok hőelnyelő képességének, valamint a növényzet (erdők!) szénmegkötő életfunkciójának köszönhető.

Ahhoz, hogy a felmelegedés megállítása tartós legyen, a jelenlegi kibocsátásnak kb. 80%-át megelőzően meg kellene szüntetni!

Egyes kutatók a katasztrofális veszély határát a földi légkör korábbi

normális átlagos évi középhőmérsékletének két fokkal, mások három fokkal történő megemelkedésénél látják.

Abban nagyjából egyetértés van, hogy ebből +1 fok emelkedés már végbement. Tehát mielőbbi és határozott intézkedések kellenének. Azok elmulasztását, illetve be nem tartását keményen kellene büntetni.

A haladás elérése azonban nehéz, összetett, bonyolult nemzeti és nemzetközi feladat. Érinti a politika, gazdaság, energetika, állambiztonság, tudomány területét, de befolyással van rá az oktatás-képzés, a felvilágosítás, szaktanácsadás, a környezettudatos életvitel, a szociálpolitika, az érdekegyeztetésen alapuló társadalmi és nemzetközi szolidaritás, s több más tényező.

Mindazonáltal nem perspektívátlan vízgereblyezés folyt eddig sem. Öröndes értesülések érkeztek arról, hogy az elmúlt évtizedben olyan nagy térségben, mint az Európai Unió, Oroszország és Ukrajna, csökkent az üvegház-hatású káros gázok kibocsátása. Reméljük, hogy a tendencia folytatódni fog.

Komoly feladatai és lehetőségei vannak a problematika kezelésében az erdőgazdálkodásnak, valamint a fával való gaz-

dálkodásnak; együtt nem pontosan, de röviden: a fagazdaságnak.

A magyar erdőszaktudomány (NYME, ERTI, MTA-EB) kapacitásbeli lehetőségeihez mért dimenzióban már huzamos idő óta eredményesen foglalkozik a témakörrel. A többnyire „Erdő és klíma” címmel jelentkező rendezvények, valamint kiadványok is jelzik ezt. S terjesztik az információkat és a szemléletet a szakmában, s még más területeken is.

A feltárt új, vagy felújított és kibővített ismeretek már beépülnek a tananyagokba, a szakmai ismeretterjesztésbe és a közszemléletbe. Mindezeket keresztül pedig a gyakorlati fenntartható erdőgazdálkodásba.

Lényegesnek véljük, hogy mindez egy tágabb dimenziójú fenntartható és harmonikus tájgazdálkodás - vidékfejlesztés filozófiájának építőköveként realizálódjon elméletben és gyakorlatban egyaránt. Ez már nemcsak az erdőszaktudomány múlik. Sőt, biztosra vesszük, hogy – megfelelő esélyegyenlőségi alapon nyugvó szakmai autonómia közegében – az erdőszaktudomány nem fog múlni.

K. P.

örömeitől készíttette átadta szerepkörét Berényi Gyula főtítkárnak.

Sajnos, amint lapunk más helyén olvasható, Gyula kollégánknak csak az idei második lapszámunk megalkotását engedte meg a sors. Az elejtett tollat-papírt – beugróként – ismét a régi kéznek, valamint Dudás Péternek, úgy is, mint a Szerkesztő Bizottság elnökének kellett felvennie. Itt tartunk jelenleg.

Köszönet a nyomdászoknak és a közreműködőknek

A lapot eddigi fennállása alatt több helyen is nyomtatták, még vidéken is. Legtovább a jelenlegi, a Schmidt családi név által fémjelzett PressTime (korábban: Cerberus) Kft. nyomdájában.

Nyomdatechnikai vonalon lapunk jelenlegi közvetlen gondozója egy kitűnő nyomdász, Zeier Béla már hosszú évek óta, megelőzően pedig Sándor Pál volt, aki azonban nyugállományba vonult.

Persze, minden sajtótermék nyomdai csapatmunka eredménye és további neveket is fel kellene itt sorolnunk, a nyomdaigazgatótól a szállítókig. Köszönet nekik és mindazon nyomdászoknak, akik szakértelmükkel és két kezük munkájával a gondolatot nyomtatott betűvé formálták. S köszönet mindenkor szerzőinknek, fotósainknak, a szerkesztő bizottság tagjainak, az elnökségnek titkárainknak, s mindazoknak, akik valaha is valamilyen formában Híradónk ügyét előbbre vitték.

Híradónk múltunk tükré

Szakszervezetünk történetének legjobb tükré a kezdetek óta és forrása. Nevek, események sokasága bukkan fel oldalain, sok gondolatot tükröz, és gondolatokat is. Úgy csillan meg benne a magyar erdőszaktudomány és az erdőszakszaktudomány, mint cseppben a tenger. Tagságunk jelentős részének azért is jelentenek ezek az írá- sok érdekes olvasmányt a régebbi lap-

számokban, mert részesei, személyes átélői voltak az eseményeknek, ismerői szereplőiknek; esetleg saját maguk voltak azok.

A Híradó fenntartásával kapcsolatban Szakszervezetünk elnöksége a tagdíjbefizetéseken alapuló szerény éves költségvetéséből, vagyis pénzügyi lehetőségeihez mérten nem csekély összeget áldoz a lapfenntartásra. Készítői pedig nem csekély munkát, miközben igyekeznek elkerülni a párhuzamos közléseket is más szakmai sajtóorgánumokkal. Mi magunk elégedetlenek vagyunk önmagunkkal is és a befektetett munka hatásfokával is. Ezt azonban majd megvizsgálja a pillanatnyilag még csak papíron megújult szerkesztő bizottság.

A XXV. születési évünk alkalmából mit kívánhatunk önmagunknak és T. Olvasóinknak? Egyelőre legalább egy újabb negyedszázadot és hozzá jó szerencsét!

Király Pál

Nyugdíjasoknak - nyugdíjasokról

In memoriam Berényi Gyula

Ezt a rovatunkat Nyugdíjas Bizottságunk elnöke, a már szintén „szépkorú” *Berényi Gyula* kollégánk gondozta, az EFDSZ főtítkárává a múlt év májusában történt megválasztása után is.

Így kellene lennie ennek jelenlegi lapszámunk esetében, sőt magának az egész Híradónknak az esetében is. Hiszen idei második lapszámunkat már ő készítette, persze a Szerkesztő Bizottság elnökének irányításával, e sorok írójának a szerkesztéstől történt, véglegesnek vélt és már éppen időszerű visszavonulása után.

Arra sem gondoltunk még álmunkban sem, hogy a márciusban a P.P. Zrt. Gödöllői Erdészet területén lebonyolított, jól sikerült bizottsági kihelyezett ülésünk *az utolsó, amelyet ő szervezett* és amelyről Híradónk júniusi számában – szintén utoljára – beszámolt. Kegyetlenül váratlan haláláról már az általunk írt alábbi megemlékezésben olvashatnak. (Életrajzát főtítkárrá történt megválasztása alkalmából Híradónk 2014/2. számának 3. oldalán közzétük. Ezért Dudás Péter búcsúbeszéde csupán annak legfontosabb dátumait eleveníti fel.)

Lakóhelyén, *Veresegyház város római katolikus temetőjében helyezték koporsóját végső nyugalomra* az egyház szertartása szerint, igen széleskörű részvételt kísérve. Családi életét a szertartást celebráló lelkész méltatta. A város életében játszott szerepét, a zöldfelületek gondozásában kifejtett munkásságát pedig a polgármester. A szakma és Szakszervezetünk nevében *Dudás Péter elnökünk mondott búcsúbeszédet a ravatálnál. A továbbiakban ezt idézzük.*

*

„Kemény a Sors – csapása gyors!”, tartja a régi közmondás. Valóban, *július 9-én*, ezen a szikrázóan fényes, meleg, szép nyári napon a felhőtlen, tiszta kék égből villámcsapásként jött a drámai esemény: veresegyházi otthonában váratlan hirtelenséggel meghalt Berényi Gyula, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének *funkcióban levő főtítkára*. 67 éves volt.

Délelőtt még Szakszervezetünk budapesti központjában, Thököly úti irodánkban a reá mindig jellemző lendülettel és alapossággal végezte aznap teendőit. Délután azonban kellemetlen közérzete támadt, nagy fáradtság ereszkedett rá. Munkatársnője, *Brannerné Erzsike* javasolta: függessze fel másnapig a munkát, s otthonában próbáljon regenerálódni.

Ez a másnap azonban már soha többé nem jött el a számára. Az erős akarata és az előző években sokat szenvedett, megrendült szervezete közötti kemény küzdelemben az utóbbi lett a győztes: *estére már nem volt az élők sorában.*

*

Budapesten született 1948. június 22-én. Az erdészpályát választotta hivatásul. Ezért az általános iskola után a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikumban szerezte meg az ehhez szükséges szakismereteket.

1966-ban az *Erdészeti Tudományos Intézetben* vették fel munkára. Akkor bizonyára maga sem gondolta, hogy aktív pályafutásának ez az első munkahelye egyben az utolsó is (egy rövid, mindössze négyéves kis vargabetű kivételével), mert *itt dolgozott egészen nyugállományba vonulásáig.*

Az első 16 évet, vagyis nem kevés időt a terepi szintű kísérleti munkában töltötte az ERTI Budakeszi Kirendeltségének dolgozójaként. A kirendeltség profiljának megfelelően főként erdővédelmi, a továbbiakban pedig erdőművelési és vadgazdálkodási feladatok végrehajtásában vett részt.

Munkájával olyannyira kivívta előljáróinak elismerését, hogy *1982-1997 között* már az *ERTI személyügyi és igazgatási vezetőjeként dolgozhatott tovább.*

Ez az érzékeny, speciális munkakör már erősebb elméleti megalapozást kívánt. Ezért a pécsi Janus Pannonius Egyetemen felsőfokú szakirányú képzettséget, *okl. humánszervező diplomát* szerzett.

*

Közben magával a tudományos kutató munkával sem szűnt meg a közvetlen kapcsolata. 1989-től részt vett annak a kutató csoportnak a munkájában is, amely országos szinten a diófa (*Juglans regia*) szélesebb körű erdészeti hasznosításának lehetőségeit vizsgálta. A munka közbevetőleges eredménye egy érdekes kis kötet lett, amely a „*Diófából erdőt*” címet kapta.

Ez a téma egyébként napjainkban sem vesztett időszerűségéből, sőt! Az említett könyvet pedig könyvtantíkáriumokban vagy aukciókon is hiába keresnénk, annyira elfogyott és értékes ritkasággá vált.

*

Elhunyt barátunk pályafutásában az említett kis vargabetűt az jelentette, hogy 1998-99-ben az akkori Munkaügyi Minisztérium Közmunka Tanácsához irányították *az erdészetben végzendő közmunka beindítása* céljából, illetve irányítására. A következő két évben pedig *a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Rektori Hivatalának titkársági osztályát* vezette.

Nem tudunk arról, hogy nagy történelmi múltú és nemzetközi hírnévnek örvendő Műegyetemünk rektorának már lett volna valaha is erdész titkára Berényi Gyulán kívül. Nem mindennapi karrier!

2002-ben főigazgatói megkeresésre visszatért az ERTI-be és *az intézet titkárságát* vezette 2010-ben, 62 éves korában történt nyugállományba vonulásáig.

Berényi Gyula élete éppúgy összeforrt a szakszervezeti mozgalommal, mint az erdészettel és a tudomány világával.

Intézeti munkatársai, miután közelebbről megismerték, előbb bizalmijukká, majd az intézményben tevékenykedő szakszervezeti bizottság elnökévé választották.

Hosszúra nyúlna, de talán mellőzhető is ilyen irányú tevékenységének részletezése. Vezetői állásba kerülve azonban összeférhetetlenség állt volna elő. Ezért szakszervezeti funkcióját átadta egyik munkatársának.

*

Az EFDSZ-ben már nyugdíjasként – az ugyancsak felejtetetlen Varga György kollégánk, *Nyugdíjas Bizottságunk* elnökének 2010-ben szintén meglepetésszerűen gyors halála után – a visszaesett aktivitású bizottság talpraállításán fáradozott, annak új elnökeként.

Eközben érkezett el múlt évi vezetőségválasztó kongresszusunk ideje, amikor is a jelölő bizottság munkája azt tárta fel, hogy Gyula barátunk igen széles körű bizalmat élvez a főtitkári tisztség betöltésére irányulóan.

Maga a kongresszusi procedúra egyáltalán nem volt formális aktus, hanem valódi kemény, éles választási harc. Berényi Gyula *főtitkárrá való megválasztása biztos főlénnyel történt.*

*

Vezetői funkcióba kerülésének ezek a militáns körülményei talán még inkább serkentették arra, hogy teljes mellbedobással vesse magát felelős beosztásnak minél jobb ellátásába, (Nem kizárt, az előző évek betegségeinek ismeretében, hogy talán célszerűbb is lett volna magát egy kissé jobban visszafogni.) Mindenesetre kétségtelen, hogy az utóbbi három évtizedben megszerzett vezetői rutinja, emberismerete, szakmai jártassága és közéleti látóköre birtokában nem jelentett számára nehézséget az új munkakörbe történő beilleszkedés.

*

Szakszervezetünk vezetésének munkáját a harmonikuság jellemezte és nem csak töretlenül tudtuk folytatni, hanem *hozzáfoghattunk megújulásunkat szolgáló perspektivikusabb teendőkhez is.*

Ilyen például kapcsolati rendszerünk regenerálása. Mindenekelőtt helyreállítása és örömdetes fejlődése szakmánk közvetlen főhatóságával, a Földművelésügyi Minisztérium-

mal, azon belül is az Állami Földekért Felelős Államtitkársággal és az annak keretében működő Erdészeti és Vadgazdálkodási Főosztállyal, valamint az FM által felügyelt állami erdészeti részvénytársaságokkal. (Utóbbiak dolgozói alkotják szakszervezeti tagságunk zömét.)

Hosszan sorolhatnánk más partnerszervezeteinket is, konföderációnktól, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörüléstől kezdve a tagságunk természetes utánpótlási forrását jelentő szakmai tanintézetekig. Sőt, ez a sor túlmutat országhatárainkon is, külföldi partnereinkig, s az Európai Erdések Tanácsáig (CEF).

Mindez nagy terhet rótt Gyula barátunkra, éppúgy, mint a Pápan és Székesfehérvárott lebonyolított, sikeres Sportnapok szervezésében való részvétel, Híradónk összeállítása és még számos más feladat megoldása.

*

Egy temetési búcsúzás azonban nem a munkabeszámoló helye. A megemlégett néhány példával csupán érzékeltetni kívántam, hogy Gyula barátunk *rövidre szabott főtitkári tevékenysége alatt is mély nyomot hagyott Szakszervezetünk életében* és nehéz lesz az utána keletkezett űrt betölteni.

*

Személy szerint engem (t.i. Dudás Pétert) azért is ért taglölütsésként ez a drámaian váratlan haláleset, mert Gyulával *réges-régi, mély barátság* kötött össze. A választási jelölő bizottság előtt sem titkoltam: az elnöki poszt vállalását is csak úgy tudom elképzelni, ha oldalamon főtitkárként Berényi Gyula lesz a segítőtársam. A Sors, az Életnek nevezett nagy színdarab főrendezője azonban másként gondolta ...

Ezért most kétszeresen is fájó szívvel búcsúzom Szakszervezetünk elnöksége, titkári testülete, egész tagsága és a magam nevében főtitkárunktól, kollégánktól és barátunktól.

Kedves Gyula! Amíg élünk – nem felejtünk!

Nyugodjál békében!

*

Dudás Péter elnöki búcsúbeszédének elhangzása után a gyászolók sokasága a koporsót a sírhelyhez kísérte (amely Berényi Gyula korábban elhunyt feleségének közelében van), majd a hantot elborították a részvét és tisztelet virágai.

Király Pál

Kiemelt természeti értékek 2015-ben

Az egyes témákban illetékesnek tekintett szakmai és természetvédő szervezetek döntése alapján 2015-ben a közfigyelem fókuszába ajánlott természeti értékeink listája a következő.

Az év emlőse: az ürge.

Az év madara: a búbos banka.

Az év kételtűje: a dunai tarajos göte.

Az év hala: a kecsge.

Az év rovára: a nagy szentjánosbogár.

Az év fája: a kocsányos tölgy.

Megemlítjük, hogy *2015 a Talajok Nemzetközi Éve*, továbbá – az UNESCO határozata alapján – *a Fény éve* is. A potrohán fény kibocsátására képes szentjánosbogarat ebből a szempontból is mérlegelni kell. A felsoroltak között *az ürge a legértékesebb*: eszmei értéke 250.000 forint.

Az Európai „Év Fája” versenyben magyar részről azt az öreg *platánfát* ne-

vezték be, amely *a tatai Öreg-tó partján* áll. Korát kb. 230 évre becsülik.

A nemzetközi zsűri a helyezések odaítélésénél nemcsak az egyes fák habitusára vannak tekintettel. *Azt is mérlegelik, hogy a fa az elmúlt évszázadok során milyen szerepet töltött be a helyi közösség életében.* Pl. milyen szokások, esetleg babonák, nevezetes eseményei stb. fűződnek hozzá.

k.p.

Nemzetközi Erdésznapiok Félixfürdőn

Erdészek találkoznak szeptember elején, most már évek óta a Nagyvárad melletti Félixfürdőn, ahol a sportversenyek mellett az európai erdők sorsáról is szó esett az Európai Erdészek Tanácsának (CEF) ülésén, illetve az idén a nemzeti erdőstratégiák értékelését szolgáló szimpóziumon.

A helyszín is érdekes, mert egyik legjelentősebb melegvizes fürdőhellyé nőtte ki magát a környék, olyannyira, hogy a gomba módra szaporodó teljes szolgáltatást nyújtó szállodák és egyéb vendéglátók működése folytán veszélybe kerülhet maga a hévíz készlete is, ugyanis az utóbbi időben már csökkenő hozamról beszélnek az illegális vízkivétel kapcsán.

A rendezvény két helyszínen zajlott. A sportversenyek Băile 1 May (egykor Püspökfürdő), míg a szellemi foglalkozások Băile Felix (Félixfürdő) kerültek megrendezésre.

Érdekes néhány szót ejteni a fürdők történetéről

Forrásunk Péteri I. Zoltán tanulmánya, mely az erdélyi Korunk folyóiratban jelent meg 2009 augusztusában, a Nagyvárad melletti termálfürdőkről. A gazdag irodalommal alátámasztott tanulmány alapján, maradva a magyar elnevezésnél, Püspökfürdő, mint a nevében is benne van, az egykori nagyváradi püspökség tulajdonába került királyi adományként, viszonylag korán, már az 1300-as évek második felében. Akkoriban Szent László fürdőjének nevezték. („Szájhagyomány szerint I. László király erre vonulván seregével nagyon megsomjazott, de nem talált a közelben vizet. Egyszer csak lova felrúgott egy követ, s alóla gazdag forrás tört elő.”) A fürdő környéke már a legrégebbi időkben is lakott terület lehetett. Ezt számos neolitikumi és római kori lelet is bizonyítja.

A fürdőt még maguk a Váradot elfoglaló törökök is megkímélték és a visszafoglalás után a püspökök tovább folytatták a fejlesztéseket. Igazi nagy fordulat a múlt század elején történt, új épületek és medencék létesültek, melyek kisebb átalakításokkal egészen a rendszerváltásig kitartottak. Sőt, a 20. század elején még hullámfürdő is épült, mely még ma is szolgál. Az 50-es évek államosítása után

a település neve is változott a „hangulatos” Május 1. (1 Mai)-ra. A régi épületek nagy részét lebontották és sajnos a szabálytalan vízkivételek miatt apadóban van a patakot tápláló Bugyogó forrás vize is. Emiatt a természetes tóban élő, híres, itt is honos tündérrózsza (Nymphaea Lotus var. thermalis) állománya is jelentősen sérült.

Korabeli leírás szerint „Mint gyógyfürdő, a Püspökfürdő már sok száz év óta nagy látogatottságnak és hírnévnek örvend, különösen reumatikus és hűdéses bántalmaknál van csodálatos hatása. Vize 35–41 C° meleg kénes víz, melyet természetes melegségben közvetlenül a forrásból emelnek egy kicsiny gázmotor segítségével a medencékbe...”

A fürdőt tápláló források vizét a Nagyváradon átfolyó híres Pece patak viszi el. A „Pece parti Párizs”-tól alig néhány kilométer a távolság.

Félixfürdő jóval később keletkezett. A krónikák szerint a tulajdonos „váradi premontrei birtok első adminisztrátora 1711–1721 között Helcher Félix volt. A hagyomány szerint – ahogy azt később Telepy Marcell szentmártoni plébános lejegyezte – a szentmártoni pusztán az erdőséget vizsgálva Helcher Félix észrevette, hogy a kondás az erdő aljában, a Luncs patak nádasában őrizi a gazdaság sertéseit. Megfedtte a kondást, amiért a decemberi télben nem ment a disznókkal az erdőbe. A kondás azt felelte, hogy ez a hely jobb a sertéseknek, mert a nádas vize meleg. Helcher erre kitisztította a forrást, és deszkából valamilyen kis fürdőházat építtetett a forrás fölé. Hasonlóan írta le Mayer Antal is e történetet az 1861-ben kiadott füzetében, aki szerint a fürdőt később az adminisztrátorról nevezték el Félixnek.”

A fürdő fejlődését egy természeti esemény is felgyorsította, „1834. október 15-én földrengés rázta meg a környéket. Ennek következtében, amint Mayer Antal írta, a víz „hőmérséklete gyarapodott”, 37,5–45 Celsius fokos lett.”

A 19. század nyolcvanas éveire a forrás hozama elégtelennek bizonyult. Ezt látva új artézi kút fúrását határozták el. „Zsigmondy Vilmos mérnök 1885. október 22-én kezdte el a fúrást, és december 4-én 47,14 méter mélységből elemi erővel tört fel a 49 Celsius fokú vízoszlop nyolc méter magasságra. Az így nyert

forrást az adminisztrátorról (t.i. a tulajdonos intézője) Bálint-forrásnak nevezték el. A következő fürdőidényre az új forrásnak és a beindult vaskóhi vasúti közlekedésnek köszönhetően megnőtt a fürdő látogatottsága.” Szállodák épültek, gyógymedencék és gyógyépületek.

A történelemben nagyot ugorva, a II. Világháború rombolásainak kijávitása után ezt a fürdőt is államosították, sőt „Május 9. –Viktoria”-ra változtatták, de ez a korszak nem sokáig tartott, mert 1963-tól újra Félix néven szerepel a fürdő.

A fejlesztések nem álltak meg és újabb építési hullámban gyógyklinikák és gyógyszállók épültek a 70-es években. Ezek egy részét az elmúlt években jelentősen korszerűsítették.

„Az ezredforduló környékén fokozatosan felújították, korszerűsítették a szállodákat, a medencéket, jó részüket privatizálták is. És bár a kommunista rezsim jogfosztó döntését 1990-ben érvénytelenítették, a premontrei rend azóta is hiába követeli vissza elorzott vagyonát.”

A mai fürdőhely már szépen parkosított. A park közepén egy régi (ortodox) fatemplom áll, melyet a váradi múzeumkertből szállítottak ide. Jó állapotban van, de semmi jel nem mutat arra, hogy működne. A gyógyturizmus mellett jelentőssé vált a wellness és a kapcsolt konferencia rendezvények szolgáltatás is. Ebben sokkal előbbre jár, mint idősebb szomszédja, Püspökfürdő.

Aki többet akar tudni a két helységről, érdemes az interneten kalandozni. Böven találunk magyar nyelvű forrásokat is.

Nemzetközi erdésztalálkozó

De térjünk vissza eredeti témánkhoz. A találkozót szeptember 4-én ünnepélyes keretek között nyitották meg Félixfürdőn (Băile Felix), a Termál Hotelben.

A megnyitón a hazai erdészek mellett a meghívott külföldi delegációk képviselői is részt vettek. Moldáviából, Ukrajnából, Törökországból és Magyarországból érkeztek küldöttségek. Németországot Barbara Koch professzorasszony, a CEF jelenlegi elnöke képviselte.

Kétnapos nemzetközi verseny több száz résztvevővel

A sportversenyek résztvevőit és a konferenciára érkezetteket előbb Marian Stoicescu a Consilva Szakszervezeti Konföderáció elnöke majd a román államerdészet vezetője, dr. Adam Crăciunescu köszöntötte és röviden beszámolt az erdészet helyzetéről, várható feladatairól. A megnyitón a több köszöntő mellett a vendégek is kaptak szót, így a magyar delegáció vezetője is. A megnyitót egy szép fotókiállítás bemutatása zárta, melyet a nagyváradi fotóklub pályázatának díjnyertes képeiből állította össze Gardó Zoltán. A fentiekből is látható, hogy Romániában is együttműködik a munkáltató és a munkavállalói oldal, ha ilyen közös ügyről van szó.

A nap folyamán párhuzamosan futottak a rendezvények. A sportolók átmentek Püspökfürdőre. A versenyek ott folytak két napon keresztül. A sportágak közül a futball volt a legnépesebb, 17 csapat vetélkedett a tróféáért. Ezen kívül asztalitenisz, sakk, táblajáték (angolul backgammon), whist, az itt népszerű (angol eredetű) kártya játék és darts sportágakban lehetett versengeni. Csapatunkból a Mecsekerdő Zrt. fiatal focistái vezetőjük Tiringerné Balázs Anikó SZB Titkár buzdításával, remekül állták az időnként eldurvuló játékot, de nem jutottak el a másnapi döntőig. Dartsban Ivádi László (Egererdő Zrt.) és Górász László (VADEX Zrt.) indult, utóbbi az elődöntőig jutott, sakkban pedig Garamszegi István („Garam” az Egererdő Zrt-től) a 9. helyet szerezte meg. Az asztaliteniszben Górász László (VADEX Zrt) próbálkozott az erős mezőnyben, kevés sikerrel.

Ülésezett az Európai Erdészek Tanácsa

A CEF (Európai Erdészek Tanácsa) ülés és a konferencia résztvevői a Termál Hotelben folytatták a munkát. Ezen a magyar felet Dudás Péter EFDSZ elnök és Grédics Szilárd AGFEE szakértő képviselték.

Röviden összefoglalva, a CEF és szakértői csoportjának (AGFEE) várható irányultságát, a CEF soros elnöke, Barbara Koch professzorasszonynak a jövőről alkotott képe szemlélteti a legjobban. A céljaink eléréséhez legfontosabb a többi azonosan gondolkodó erdészeti szervezetek közötti összefogás. Erre le-

velében, az Európai Bizottság DG AGRI igazgatója is felhívta figyelmünket. Aki történetesen lengyel, és pl. saját országának civil szervezetét is javasolta bevonni a kezdeményezésekbe. Koch elnök asszony a CEF ez évi eddigi működéséről és terveiről beszélt. Elmondta, hogy az eddigi tevékenysége során is nagy erővel próbált nyitni egész Európa, a világ felé, felhívni a figyelmet az erdészetre. A tanács tagjai nagyon jónak ítélték meg tevékenységét.

Várhatóan három fontos rendezvény lesz a jövőben, melyek esetében a Tanács tagjainak részvételére is számíthatunk.

- Ankarában október 12-én az ENSZ által rendezendő „Elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló egyezmény” (UNCCD) tárgyalása lesz napirenden
- Brüsszelben, október 8-án, az EU Agrárkutatókért felelős állandó bizottsága rendez konferenciát a „**Fenntartható mezőgazdaság, erdőgazdálkodás és halászat a Biogazdaságban – Kezdeményezés Európáért**” címmel
- Madrid, október 20-21, **Miniszteri Konferencia, a „Forest Europe” joghatással bíró egyezmény várható ratifikálása.**

Az ülés résztvevői különböző formában, de nagyjából azonos tartalmú és irányultságú határozatokat fogadtak el az erdők fenntarthatóságával, szerepével és jövőjével kapcsolatban, melyet a fenti rendezvényeken fognak ismertetni.

Ezek a dokumentumok felhívják a figyelmet a következőkre:

- a fenntartható erdőgazdálkodás érdekében használják ki a szektorban dolgozó erdészek, szervezeteik aktivitását és tapasztalatait a nemzeti és nemzetközi erdészeti stratégiák és politika kidolgozásában,
- az európai erdészek javaslata a nemzeti, nemzetközi szervezeteknek, hatóságoknak a fenntartható erdőgazdálkodás biztosítása minden erdőre, azonos tekintettel az erdők gazdasági, szociális és ökonómiai funkcióira,
- az erdészeti szektor a fenntartható erdőgazdálkodás által elősegítheti a foglalkoztatást azok számára, akik ebben a szektorban dolgoznak, segít felszámolni a szegénységet a népességnek ezen a területén,
- a képzés és az erdészeti kutatás erősíthető a nemzeti és nemzetközi erdészeti stratégiák által, hozzájárulva az erdők jövőjéhez és az élethez.

A CEF elnöksége ezután szervezeti kérdésekkel foglalkozott. Szóba került a következő elnökség kérdése is. Az ukrán és a moldáv fél később vállalná ezt a szerepet. Marian Stoicescu AGFEE elnök információi szerint várhatóan a moszkvai Állami Erdészeti Egyetem adja ebben az esetben 2016-tól a soros elnököt.

Az Ülés után sajtókonferenciát tartott Barbara Koch elnök asszony.

Legyen szava az erdész szakembereknek is az európai országok erdészeti stratégiáinak kidolgozásában!

A délutáni szimpózium témája „az erdészek és az erdészeti szervezetek szerepe Európa különböző országaiban és Európa intézményeinél az erdészeti politika és az erdészeti stratégia alakításának vonatkozásában”.

A címbe sok minden belefért, így az Európa különböző országaiból érkezett résztvevők előadásai is sokszínűek voltak. Természetesen a magyar fél is tartott egy rövid prezentációt erdőgazdálkodásunk általános ismertetése mellett a magyar erdészeti politika céljairól. Érdekes volt a moldáv küldött bemutatója, aki, miután még nem tagjai az Európai Uniónak, országában világbanki hitellel folyó erdőtelepítési programjukat mutatta be. Érthető módon más és más problémával küzd a fejlett Németország és a kelet európai térség országainak erdészete, de mindegyik előadó fontosnak és elkerülhetetlennek tartotta az erdők védelmében, a klímaváltozás okozta „szárazodás” elleni fellépés szakmai és tudományos együttműködés támogatását.

Az ülés előadóinak a helyi sajtó képviselői is tehettek fel kérdéseket. Ezek a kérdések az illegális fakitermeléssel, az erdészek és az állam viszonyáról szóltak főképpen, ami a jelenlegi romániai helyzetet tükrözi.

*

A több napos rendezvényt a sportversenyek díjkiosztója zárta egy hangulatos műsorral egybekötött zenés-táncos vacsora keretében. Az EFDSZ vezetői külön megköszönték Marian Stoicescu elnöknek, a helyi szakszervezeti és vállalati vezetőknek a meghívást és a kitűnő szervezést. Miután itthon is szervezünk hasonló rendezvényeket, tapasztalatokat is gyűjthetünk a következő évekre.

Dudás Péter

A XIX. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapok „... nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos.”

A fenti filozofikus kijelentést - a köztudattal ellentétben - nem a francia arisztokrata, Pierre de Coubertin báró írta, hanem Pennsylvania püspöke, Ethelbert Talbot, aki 1908-ban, a londoni „olimpiai” miséje közben összegzett így. Coubertin eredeti szövege pontosan idézve így szól: „Nem a győzelem a fontos, hanem a küzdelem maga.” Mind két megállapítás pontosan ráillik a szakszervezeti sportnapokra.

*

Szakszervezetünk elnöksége az I. Európai Játékok évében a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt. részére szavazott bizalmat, hogy megszervezze Székesfehérváron 2015-ben a XIX. Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat. Az utóbbi években tapasztalható emelkedő külföldi létszám miatt a sportrendezvény végső meghatározása (több korábbi változat után) XIX. NEMZETKÖZI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOK lett. Meg kell jegyezni, hogy a 2015. évi rendező személye már az előző szombathelyi sportnapon eldől, mivel már a záró vacsora vendégserege előtt kinyilvánította a rendezés szándékát Majoros Gábor, a VADEX Mezőföldi Zrt. vezérigazgatója.

A szervezés során komoly segítséget nyújtottak az előző évek tapasztalatainak birtokosai, akik a váci, szolnoki, pápai és szombathelyi rendezésű események speciális ismereteit nyíltan, korrekten átadva hozzájárultak az idei sikeres rendezéshez. A rendezvény szervezése komoly szakmai munkát igényelt, ám a versenynapokon és azt követő napokban beérkezett hírek alapján nyugodtan kijelenthető, hogy a VADEX kollektívája egyértelműen megfelelt a kihívásnak.

*

A sportági versenyek legfontosabb helyszíne a Bregyóközi Sportközpont volt, azonban a pénteki lövészet a soponyai lőtéren, az úszás a Csitáry G. Emil uszodában és a bowling Fehér Palota Five X Bowling Center parkettjén, valamint a sárkányhajó futamok a Csónakázó tavon kerültek megrendezésre. A megnyitó helyszínétől a szombati legtávolabbi verseny (bowling) helyszíne 2,3 km-re lévő Fehér Palota volt, amely gyalogosan

is félórás sétával elérhető távolságnak számított. Az előző évektől eltérően a rendezés időpontja nem augusztus vége, hanem a tanév befejezését követő első hétvégére esett, 2015. június 19-21 között. A versenyszámok két napon lettek megrendezve, hiszen a lövészetben résztvevő több, mint 100 fő pénteken teljesítette a 100 korongos pályát, így az elmúlt esztendőkhöz képest másnap megnézhetette csapattársainak nemes versengését, illetve indulhatott saját versenyszámokban is. Ezt a kedvező változtatást több lövő is köszönettel vette, és élt a lehetőséggel, hiszen a nevezéskor 36 fő lövő 63 versenyszámot jelölt meg szombatra, amelyben indulni szándékozott. A lövők tekintetében a legnépszerűbb versenyszámnak a sárkányhajó evezés számított, de a bowling és rönkhajítás is 10 fő, vagy annál több versenyzőt ihletett meg indulásra.

Fontos megjegyezni, hogy az egész rendezvény megszervezése során rengeteg akadályt kellett leküzdeni és elhárítani. A magas létszám miatt a vacsora helyszínének kijelölése komoly feladatot jelentett, mivel a 1000 m²-t meghaladó, és a csendreleletnek is megfelelő helyszín megtalálása nem csekély fejtörést okozott a rendezőknek, de az összes akadályt sikerrel vették. A vezérigazgató kiemelt figyelmével a szervezőmunkában első helyen kell említeni Fajkuszné Bodrogi Zsuzsanna közjóléti és kommunikációs osztályvezető nevét, aki a teljes lebonyolítást koordinálta. A sportági szervezést Kővári Barnabás műszaki előadó és Górász László közgazdasági osztályvezető irányította. A rendezvény teljes kiszolgálásának megszervezésében Magi Mónika turisztikai osztályvezető vállalt kiemelkedő szerepet, a részletek koordinálása Tóth Károly termelési vezérigazgató-helyettesre hárult. Ezen a helyen meg kell említeni, hogy az összes sportági felelős és a rendezésben részt

vállaló aktív és nyugdíjas VADEX dolgozó kiemelkedő munkát nyújtott. Köszönet érte mindenkinek.

*

Az idei sportnapok lövészverseny résztvevőinek regisztrációja június 19-én reggel 7 órától, Soponyán, a lőtéren indult. Ezt követően kezdődött a lövészverseny, amely 100 korong lelövését igényelte személyenként, amelyet mindenki saját puskával teljesített. A 104 fő versenyző vetélkedésének 16:45 körül lett vége, az eredményhirdetés a helyszínen 17:10-től zajlott. Ezután indultak versenyzők a szállást elfoglalni a székesfehérvári Nemes Nagy Ágnes és a József Attila Kollégiumba, valamint a Platán Hotelbe, ahová már az ország minden részéből 15 órától folyamatosan érkeztek a szombati versenyre érkezők. A szállások elfoglalásakor minden résztvevő kapott egy szerény ajándécsomagot és a sportnap forgatókönyvét, az alapinformációkat tartalmazó térképes ismertetőt.

A rendezvény előtt pontosított jelentkezői lista alapján a szállásra igénytartók, a szombati napon csak a sportrendezvényen résztvevők és a rendező VADEX sportolók száma együttesen 680 főt tett ki. Ezzel a látogatottságot tekintve az eddigi sportnapok történetében a legnagyobb rendezvénynek minősíthető a 2015. évi XIX. VADEX szervezésű sportnap.

A pénteken beérkezett csapatok tagjai 18:00-19:30 között vacsoráztak, majd indultak felderíteni Székesfehérvár látványosságait, a belvárosban található Országalmát, Romkertet, a Püspöki Palotát, a 2013-ban felújított Fő utcát, valamint kereshettek olyan helyet is, ahol mindenki talált magának megfelelő „hűsítőt”. Azok a sportolók, akik 2012. előtt is jártak Székesfehérváron meglepődve tapasztalhatták, hogy a város központja jelentősen átalakult, megszépült, több színes szökőkúttal gazdagodott. A belváros sétálóutcája méltó képét mutatja a királyi városnak.

Ezalatt 20 órától megkezdődött a technikai értekezlet, ahol többek között elhangzottak a legfontosabb információk a verseny szervezésével és lebonyolításával kapcsolatban. Ekkor történt meg a labdarúgás és streetball csapatok, vala-

mint az asztalitenisz sorsolása, illetve az összes sportág rendezésével kapcsolatos tudnivaló és szabály ismertetése. Ezen kívül elhangzottak a legfontosabb szervezési információk. A jelenlevő csapatképviselők itt tehettek fel kérdéseiket. A pörgősen lebonyolított szabályismertető 21 óra 30 percre befejeződött, így még minden csapatvezető csatlakozhatott saját csapattársaihoz a városnéző programokon.

Másnap reggel a reggeli csomagok kiosztását követően mindenki elindult a megnyitóra, ahol a szombaton érkezettek fogadása és eligazítása történt. A sportversenyekre nevezett személyek időpon-ti besorolása a regisztrációs ponton és az információs sátonál is ki lett függesztve, így az összes induló megnyugvással vette tudomásul, hogy a versenyszámok milyen sorrendben teljesíthetők. Az erdőgazdasági sportnapra érkezők pontos időben, rendkívül fegyelmezetten és lelkesen gyülekeztek a megnyitóra, amely a tervezett időpontban, 20-án szombaton 8:30 perckor kezdődött.

*

A XIX. NENZETKÖZI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOK megnyitója a Bregyóközi Szabadidő Központ Alba Regia Atlétikai Klub létesítménykomplexumában zajlott. A helyszín stílusos hangulatot biztosítva elegáns környezetet jelentett, amely minden igényt kielégített. A kürtösök előadása foglalta keretbe a megnyitó programját, amelyen a magyar himnusz is felcsendült.

A színpadon Dr. Fazekas Sándor-Földművelésügyi Miniszter, dr. Cser-Palkovics András Székesfehérvár Megyei Jogú Város polgármestere, dr. Bitay Márton Örs Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára, Dudás Péter EFDSZ elnök, Jung László Egererdő Zrt. vezérigazgató és Majoros Gábor VADEX Mezőföldi Zrt. vezérigazgatója tartózkodott az ünnepélyes megnyitás érdekében. Először a ven-

déglátó Majoros Gábor vezérigazgató úr köszöntötte a népes sportoló csapatokat, majd Dudás Péter EFDSZ elnök beszélt a hagyományokról. Ezután Dr. Cser-Palkovics András Székesfehérvár Megyei Jogú Város polgármestere tartotta meg rövid üdvözlő beszédét. Ezt követően a XIX. NENZETKÖZI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOKAT Dr. Fazekas Sándor Földművelésügyi miniszter nyitotta meg.

*

A szombati program labdajátékokat, technikai és szellemi sportokat egyaránt tartalmazott (zárójelben a VADEX sportág felelős neve és az indulásra jelentkező/induló sportolók száma):

- kispályás labdarúgás (Górász László; 184/184 fő) 4 füves pályán 17 csapat 4-es csoportban körmérkőzések után a 2 csoportelső tovább jutásával egyenes kieséses szakasz helyosztókkal,
- streetball (Kisteleki Péter; 52/52 fő) 2 betonpályán 10 csapat 5-ös csoportokban körmérkőzések után helyezések eldöntésével,
- futás (Király Zoltán; 73/67 fő) 100 és 800 méteres síkfutás női és férfi kategóriában mért idővel és a 100 m-en döntővel,
- asztalitenisz (Sebestyén János; 37/32 fő) 7 asztalnál 2 női és 5 férfi csoportban körmérkőzések majd azután kieséses rendszerben a helyosztók,
- biatlon (Kővári Barnabás 28/25 fő) 3 időfutam alapján a mért idő szerinti besorolás női és férfi kategóriában,
- tarokk (Balsay Miklós 17/16 fő) 4 asztalnál 4 fős csoportokban több fordulóban
- ulti (Tokodi László 12/10) 4 asztalnál 3 fős csoportok több fordulóban,
- sakk (Vágvolgyi László 23/22 fő) a nőknél körmérkőzés a férfiaknál svájci rendszerű szervezés,
- bowling (Heffler László 189/163 fő) 10 pályán 4 fős csoportokban történt időbeosztás alapján a verseny női és férfi egyéni és csapatverseny,
- úszás (Vajda Márton 46/38) 50 és 100 méteres egyéni verseny női és férfi kategóriában és vegyes váltó (2x 50 m mell+ 2x 50 m gyors),
- rönkhajítás (Sipőcz László 37/26 fő) 3 dobásból a legmagasabb távolság szerinti eredmény,

- sárkányhajó (Czövek Zoltán 216/165 fő) 15 csapat jelentkezett, 4 csapatos futamokban a legjobb időt elérő döntő futamba kerülve, a döntőn kívüli csapatoknál mért idő alapján történő helyezés eldöntéssel.

A megnyitót követően 9:30 perctől megkezdődtek a sportversenyek a labdarúgás, a streetball, az asztalitenisz, tarokk, ulti, sakk sportágakban. A 9:40 perckor kezdődő 800 m-es férfi síkfutást dr. Bitay Márton Örs államtitkár úr startpisztoly lövése indította, amellyel megkezdődtek az atlétikai versenyek 800 és 100 méteres távon férfi és női kategóriában. A szombati versenyeken az első győztest a férfi 800 méteres futásban hirdették. 10 órától kezdődött a bowling és a rönkhajítás, 11 órától az úszás, míg 12 órától a sárkányhajó futamai indultak. 14 órától zajlott a biatlon versenyszám.

A több sportági helyszín miatt az ARAK stadionban tartott ebédnél nem kellett sokat várakozni, mindenki nyugodt körülmények között, zsúfoltság nélkül fogyaszthatta el az ebédjét 11:30 és 14:30 között. A versenyek során a népes csapatok általában megtekintették a saját társaikat. A füves pályákra jól rálátott az, aki felült a tribün árnyékos felső területére. A jó tájékozódáshoz segítséget nyújtott az ARAK stadionban működő műsorvezető, aki felhívta a figyelmet a következő versenyszámok helyszínére és időpontjára, míg a futásokról, a streetball verseny döntőjéről és a labdarúgó döntőről is élőben kommentálta az eseményeket. Az információs táblákkal és a térképek használatával együttesen biztosított volt, hogy senki nem tévedett el és időben megtudott jelenni a sportági helyszíneken, ha akart.

Szükséges kiemelni a sárkányhajó evezős versenyt. Nem csak azért, mert az egyik legtöbb versenyzőt megmozgató sportágnak minősült, hanem mert a nézők közül talán ezen a helyszínen fordultak meg a legtöbben. Az utolsó selejtezőn, 15 órától és azt követő döntőn - amely 16:15 kor kezdődött - a nézők száma biztosan meghaladta a 100 főt. Ehhez csatlakoztak a székesfehérvári lakosok, akik a környékből a nagy forgatag, vagy a hangos dobzó miatt jöttek el megtekinteni a versenyt. Ők is komoly szurkolásnak lehettek tanúi. A sárkányhajó döntő élő műsor közvetítéssel zajlott. A selejtező futamokon is szoros versenyek alakultak ki, míg a döntőben célfutóra volt szükség az eredmény pontos megál-

lapításához. A döntőbe jutott 4 csapatból az az egység nyerte a versenyt (Zalaerdő), amely a legjobban kapta el a rajtot és fokozta a tempót. A teljes verseny értékelésekor utólag derült ki, hogy ez az utolsó győzelem döntötte el erdőgazdasági pontversenyt.

A versenyek a szokásos sportszerű légkörben zajlottak. Sajnos egy komoly bokasérülés is előfordult a Bakonyerdő labdarúgójánál, aki ezért különdíjat kapott, amit az eredményhirdetésen a csapatvezető vett át.

A versenyszámok eredménye a sportági versenyek befejezés után folyamatosan kikerült az információs sátonál lévő hirdető táblára, illetve a sportnap honlapjára. Ez alapján mindenki meggyőződhetett az eredményekről, illetve panasz esetén meg tehetette a reklamációját. Ez a lehetőség jó módszernek bizonyult, mivel az úszás sportágban még az eredményhirdetés előtt sikerült a gépi és kézi nyilvántartás eltéréseit kijavítani, így a helyes eredményt megállapítani. Ezzel együtt néhány pontosítást követően a sportnapot követő hétfői napon alakult ki a sportágak és a csapatverseny pontos végeredménye.

*

A sportversenyek 17 órai zárása után a szálláson minden meghívott felkészülhetett a záró eredményhirdetésre és az azt követő vacsorával egybekötött baráti találkozóra, amely a Bregyóközi Sportcentrum ARAK épületében lett rendezve. Ide a kollégiumoktól autóbuszok szállították a résztvevőket. A kijelölt ülésrend alapján lehetett helyet foglalni. Néhány csapatnál kisebb létszám érkezett meg a

tervezettnél, de még így is meghaladta a létszám az 500 főt. A sportesemény eredményhirdetését és rendezvény bezárását az Ugron Ákos Gábor helyettes államtitkár, Berényi Gyula EFDSZ főtiszt és Majoros Gábor VADEX vezérigazgató végezte. A hangosítás ugyan nem volt tökéletes, de a tömeg így is komoly köszöntéssel fogadta a versenyeken jó eredményt elért versenyzőket.

*

Az eredményhirdetés előtt és után komoly tapasztalatsere zajlott. Volt lehetőség a nap izgalmas eseményei, a sikerek és a gyengébb eredmények, az emlékezetes pillanatok felelevenítésére, ám maradt idő a korábbi versenyek emlékeit is visszaidézni. Akik jól szerepeltek, elégedetten aratták le gratulációkat és emelték poharukat a szép eredményre. A többi résztvevő sem búslakodott, mivel a büfé szolgáltatásai, illetve a zenekar talp alávaló ritmusai hatására sikerült kellemes hangulatot varázsolva egy jó estét eltölteni.

A sportnap zárás egyik legfontosabb pillanata volt, amikor a VADEX vezérigazgatója átadta a következő évi, a XX-dik jubileumi Sportnap rendező kollektíva képviselőjének, Ivádi László és Schmotzer András részére - staféta bot gyanánt - a rönkhajító verseny közel 25 kg-os sporteszközét. Ezzel hivatalossá vált, hogy 2016-ban az Egererdő Zrt. rendezői a következő sportági megméretést.

*

A díjazottak felsorolása előtt meg kell említeni a különdíjban részesült sportolókat. Különdíjat kapott a két legfiatalabb versenyző Kun Bálint László, a VADEX Zrt. és ifj. Pálkás Ákos a Zalaerdő Zrt., valamint vigaszdíjat Barca Bálint a Bakonyerdő Zrt. csapatából.

Górász László

A XIX. NENZETKÖZI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SPORTNAPOK hivatalos végeredménye

Egyéni sportágak:

Asztalitenisz női: 1. Birkás Mária, (Mecseki Erd. Zrt.), 2. Molnár Katalin (Északerdő Zrt.), 3. Szarkáné Mátrai Tímea (Északerdő Zrt.)

Asztalitenisz férfi: Markó András (Tanulmányi Erd. Zrt.), 2. Máthé Gyula (Szombathelyi Erd. Zrt.), 3. Abonyi László (Északerdő Zrt.)

Biatlon női: 1. Rakovics Andrea (SEFAG Zrt.), 2. Freller Mónika (SEFAG Zrt.), 3. Rakovics Jánosné (SEFAG Zrt.)

Biatlon férfi: 1. Neukum Tamás (Vadex Mezőföldi Zrt.), 2. Oláh Lajos (Bakonyerdő Zrt.), 3. Kővári Barnabás (Vadex Mezőföldi Zrt.)

Bowling női: 1. Göncz Vivien (Bakonyerdő Zrt.) 2. Török Ramóna (Szombathelyi Erd. Zrt.) 3. Pál Éva (Bakonyerdő Zrt.)

Bowling férfi: 1. Kecskés Róbert (Bakonyerdő Zrt.), 2. Gaál Albert (Zalaerdő Zrt.), 3. Kozma Csaba (Kisalföldi Erd. Zrt.)

Futás 100 m női: 1. Tóth Alexandra (Tanulmányi Erd. Zrt.), 2. Gulyás Lilla (Vértesi Erdő Zrt.), 3. Hodács Nikolett (Szombathelyi Erd. Zrt.)

Futás 100 m férfi: Nagy József (Bakonyerdő Zrt.), 2. Hüll László (Bakonyerdő Zrt.), 3. Fehér János (Északerdő Zrt.)

Futás 800 m női: 1. Tóth Alexandra (Tanulmányi Erd. Zrt.), 2. Hodács Nikolett (Szombathelyi Erd. Zrt.), 3. Pálmai Katalin (KASZÓ Zrt.)

Futás 800 m férfi: Lovrencsics Tamás (Zalaerdő Zrt.), 2. Bódis Pál (Minisztérium), 3. Lucza Gábor (Egererdő Zrt.)

Lövészet női: 1. Juhász Lenke (DALERD Zrt.), 2. Gyüre Kázmérné (Vértesi Erdő Zrt.), 3. Schmidt Alexandra (Tanulmányi Erd. Zrt.)

Lövészet férfi: 1. Bölcskei Gábor (Gyulaj Zrt.), 2. Hajzer Szabolcs (Északerdő Zrt.), 3. Csapó Károly (Gyulaj Zrt.)

Sakk női: 1. Czigoláné Németh Diána (Zalaerdő Zrt.), 2. Farkas Rita (SEFAG Zrt.), 3. Máté Zsolt (Bakonyerdő Zrt.)

Sakk férfi: 1. Dumitru Viorel (Román csapat), 2. Papp Nándor (Zalaerdő Zrt.), 3. Kutas Lajos (Szombathely Zrt.)

Úszás 50 m gyors női: 1. Stefcsik Viktória (Kisalföldi Erd. Zrt.), 2. Baranyai Zoé (Kisalföldi Erd.Zrt.), 3. Joós Eszter (Zalaerdő Zrt.)

Úszás 50 m gyors férfi: 1. Szabó Péter (Bakonyerdő Zrt.), 2. Lovrencsics Tamás (Zalaerdő Zrt.), 3. Krivarics Tamás (KASZÓ Zrt.)

Úszás 100 m gyors női: 1. Stefcsik Viktória (Kisalföldi Erd. Zrt.), 2. Gosztola Júlia (Bakonyerdő Zrt.), 3. Sipos Dorina Anna (Kisalföldi Erd. Zrt.)

Úszás 100 m gyors férfi: 1. Szokolai Attila (Vadex Mezőföldi Zrt.), 2. Lovrencsics Tamás (Zalaerdő Zrt.), 3. Szabó Péter (Bakonyerdő Zrt.)

Úszás 50 m mell női: 1. Palka Réka (Mecsekerdő Zrt.), 2. Joós Eszter (Zalaerdő Zrt.), 3. Sipos Dorina Anna (Kisalföldi Erd.Zrt.)

Úszás 50 m mell férfi: 1. Vajda Péter (Vadex Mezőföldi Zrt.), Vajda Márton (Vadex Mezőföldi Zrt.), 3. Krivarics Tamás (KASZÓ Zrt.)

Úszás 100 m mell női: 1. Palka Réka (Mecsekerdő Zrt.), 2. Joós Eszter (Zalaerdő Zrt.), 3. Stefcsik Viktória (Kisalföldi Erd. Zrt.)

Úszás 100 m mell férfi: 1. Szokolai Attila (Vadex Mezőföldi Zrt.), 2. Vajda Márton (Vadex Mezőföldi Zrt.), 3. Vajda Péter (Vadex Mezőföldi Zrt.)

Rönkhajtás: 1. Markó Péter (Mecsekerdő Zrt.), 2. Vincze Gergely (Egererdő Zrt.), 3. Tompa István (Bakonyerdő Zrt.)

Tarokk: 1. Barna Péter (KEFAG Zrt.), 2. Farkas Csaba (SEFAG Zrt.), 3. Börzseiné Udvarhelyi Sarolta (Nyírerdő Zrt.)

Ulti: Dózsa Zsolt (Északerdő Zrt.), 2. Barbina József (KASZÓ Zrt.), 3. Tóth Zoltán (Zalaerdő Zrt.)

Csapat sportág:

Bowling női: 1. Bakonyerdő Zrt. III., 2. Mecsekerdő Zrt. I., 3. Bakonyerdő Zrt. IV.

Bowling férfi: 1. Bakonyerdő Zrt. I., 2. Kisalföldi Erd. Zrt.I., 3. ZalaerdőZrt I.

Lövészet férfi: 1. Gyulaj Zrt., 2. Északerdő Zrt. I., 3. Zalaerdő Zrt.

Úszás 4x50 m váltó: 1. Vadex Mezőföldi Zrt., 2. Kisalföldi Erd. Zrt., 3. Bakonyerdő Zrt.

Labdarúgás: 1. Mecsekerdő Zrt., 2. Bakonyerdő Zrt., 3. Román csapat

Streetball: 1. Vadex Mezőföldi Zrt., 2. Egererdő Zrt., 3. Zalaerdő Zrt.

Sárkányhajó: 1. Zalaerdő Zrt., 2. Gemenc Zrt., 3. NEFAG Zrt.

Hely.	Erdőgazdaság	Pont
1	Zalaerdő Zrt.	104
2	Bakonyerdő Zrt.	101
3	Vadex Mezőföldi Zrt..	70
4	Északerdő Zrt.	60
5	Kisalföldi Eg. Zrt.	55
6	Mecsekerdő Zrt.	48
7	Tanulmányi Eg. Zrt.	29
8	Szombathelyi Erd. Zrt.	28
9	SEFAG Zrt.	26
10	KASZÓ Zrt.	21
11	Vértess Erdő Zrt.	20
12	Egererdő Zrt.	19
13	Gyulaj Zrt.	18
14	KEFAG Zrt.	17
14	Román küldöttség	17
16	NEFAG Zrt.	9
16	Pilisi Parkerdő Zrt.	9
18	Minisztérium	8
19	DALERD Zrt.	7
19	Gemenc Zrt.	7
21	Nyírerdő Zrt.	4
22	VERGA Zrt.	3
23	Szlovén küldöttség	1
24	Budapesti Eg. Zrt.	0
24	ERTI	0
24	Ipoly Erdő Zrt.	0
24	Kormányhivatal	0
24	Osztrák küldöttség	0

Kis farkas Borsodban

Egy állandó jelleggel az erdőbe helyezett, nyilván megközelítő mozgásra bekapcsoló *filmfelvevő kamera az Aggteleki Nemzeti Park területén* egy fiatal, a kölyökkorból éppen csak félig-meddig kinőtt *kis nőtény farkast vett filmre*. A felvevőgép közelébe került állat kétszer-háromszor a készülékre nézett, ám a fajra jellemző félénk óvatossága visszatartotta a közvetlen testközelségtől. Inkább megfordult és elbaktatott.

A rövid, jó fényviszonyok mellett készült, tiszta, éles filmfelvételt – amelyet televízió csatornákon keresztül utólag a tv-nézők is láthattak – *Szilágyi Zsolt*, a Budakeszi Vadaspark egyik szakértője (akinek a munkakörébe tartozik az ott elhelyezett három felnőtt hím farkas gondozása is) *igen értékesnek* minősítette. Amint mondotta, nagyon ritkán sikerül ilyen jó és közeli filmfelvételt készíteni

a rendkívül óvatos és hírhedségétől eltérően félénk természetű farkasról az erdőben, a szabad természetben (legalábbis hazánkban).

A kutatók a hamarjában *Zselykének* elnevezett farkas által hátrahagyott testmintákat genetikai szempontból értékelni tudják. Tervezik, hogy az állatot befogják arra a rövid időre, *amíg műholdvevő készüléket erősítenek rá, aminek a révén követni tudják vándorlását*, meg tudják állapítani tartózkodási helyét. Ez elősegítheti származási helyének megállapítását is.

A farkas nagy mozgásigényű vadon élő állat, gyors és kitaró futó. Egyházamban több tíz kilométert tud futni, nagy területet tud bejárni. Ezért élette-re, az egy példányra számított terület is jóval több más szőrmes ragadozókénál. *Falkába verődve vadászik.* S a kisze-melt zsákmányállat legyen akár a szintén

gyors és kitaró futásra is képes szarvas, a falka a végkimerülésig üldözi és akkor végez vele.

*

Az ismertetett borsodi jelenséggel kapcsolatban emlékeztetbe idézzük, hogy *a tudományos farkaskutatást* – legjobb tudomásunk szerint – a Sopronban sajnálatosan idő előtt elhunyt Prof.Dr. *Kőhalmy Tamás D.Sc.* intézetigazgató egyetemi tanár (1936-2003) a vadgazdaságtan és vadászat sokoldalú, nemzetközi szakmai hírnévnek örvendő tudós oktatója és kutatója kezdte el. Mégpedig a szóban forgó térségben, az északkeleti országrészben, a *Zempléni-hegység* országhatárhoz közeli vidékein. Ezért akkoriban egyesek enyhén megmosolyogták, mert kizártak tartották, hogy a farkas itt ismét valaha is megjelenjen. Íme...

K. P.

„A téma az utcán hever” Másként: a szegénység volt napirenden

Az elmúlt nyáron a hazai közélet egyik kiemelkedő eseménye az volt, hogy az Európai Parlament szocialista és demokrata frakciója Magyarországon ülésezett. A média munkatársai egymás között gyorsan el is nevezték ezt „szocialista csúcs”-nak.

Az esemény – érthető okokból – nem keltett akkora figyelmet a tudósítások szűkszavúsága miatt, mint amekkorát talán megérdemelt volna. Tárgya viszont – szintén érthető okokból – jócskán érinti a szakszervezetek tevékenységét (a dolgozók és nyugdíjasok jövedelme, szociális helyzete, segítség és segélyezések stb.).

A nemzetközi tanácskozás fő helyszíne az Országház ülésterme volt.

*

Időben és térben csatlakozó rendezvény volt az ugyancsak *nemzetközi jellegű konferencia*, amelyet a *Magyar Szocialista Párt parlamenti frakciója* rendezett szintén az Országházban, de annak un. *felsőházi termében*. Ennek főszervezője Korózs Lajos országgyűlési képviselő volt (MSZP), az OGY Népjóléti Bizottságának alelnöke, a párt régi, nagy tapasztalatokkal rendelkező, széles körben ismert, szociális témákkal (pl. idősgügy) foglalkozó szakpolitikusa.

*

A konferencia témája így hangzott: „*Szegénység elleni küzdelem és a generációk együttműködése*.” Időszzerűségét és fontosságát jelezte a nagyfokú érdeklődés is: a hatalmas, pompás termet a több mint 600 *hazai és külföldi résztvevő* teljesen megtöltötte. Amint Korózs Lajos elmondta, a témában érdekelt nagyon sok szervezetet hívtak meg. *Szakszervezetünket* még Berényi Gyula főtítkárra képviselte (aki ezt követően nemsokára sajnálatos módon, váratlan hirtelenséggel elhunyt).

*

A megjelenteket Korózs Lajos üdvözölte. Ennek során elmondta a konferencia megrendezésének indokát is: *a szegénység jelen van az életünkben és nem lehet nem tudomásul venni*. Ha a jelenlegi állapotok konzerválódnak – abból nagy baj lehet!

Megnyitó beszédet a házigazda és főszervező szerepét betöltő Magyar Szocialista Párt elnöke, *Tóbiás József* mondott. A megrendezés iménti indokát megtoldotta azzal, hogy az MSZP számára elfogadhatatlan egy lemaradó Magyarország. *Ma bűn arról beszélni, amit látunk az utcán*. (Saját megfogalmazásunk szerint: a téma – helyenként szó szerint – városaink utcáin hever.) Ehelyett célszerűbbnek látszik elhallgatni vagy ósdi módon kezelni a problémát. Megfelelő források hiányában az önkormányzatok is tehetetlenek ezen a téren. Az MSZP – közösen a szakmákkal és a civil világgal – felvállalná a szegénység ügyének képviselését.

*

Mi viszont területi okok miatt nem tudjuk vállalni a több órán át tartó, hazai és külföldi előadók sorát felváltató tanácskozás bőséges anyagának tüzetesebb ismertetését, az előadók hivatali-társadalmi rangját-megszólítását, közelebbi bemutatását. Csupán a főbb gondolatok kiemelésére vállalkozhatunk.

*

Egy német és egy finn EU-képviselő nő egyaránt az *oktatásba-képzésbe történő beruházás fontosságát hangsúlyozta* az egyre növekvő szegénység megoldása szempontjából, mondván, hogy *Európa jövője: a tudás!* Ez éppoly fontos, mint a gazdasági beruházások.

Álláspontjukat mindkét ország legújabbkori történelme támasztja alá. A német példa közismert. Finnországa is sikertörténet. A II. világháború után az ország az európai államok sereghajtói közé tartozott a szociális fejlettség szempontjából, ma pedig az élvonalba. (Miközben hazánkban – úgy hírlik – némelyik egyetemi karon a térítéses formában egy-egy szemeszter elvégzése a milliós nagyságrendhez közelítve terheli a szülők zsebét.)

Az előadók felhívták a figyelmet arra, hogy a témát differenciáltan kell kezelni. A legérzékenyebb, legsérülékenyebb rétegek: a nők, a gyermekek, az ifjúság, továbbá az idősek, nyugdíjasok. Hangoztatták: *minden ember számára társadalmi biztonságot kell adni*.

*

A finn miniszter asszony, aki egyébként a Finn-magyar Szövetségnek is az elnöke, s finn oktatástörténeten belül *kiemelte az iskola és a tanár meghatározó szerepét*. Megszívlelendő megállapítása volt, hogy az iskola nem sziget, hanem a társadalom része. Ezt fordíthatjuk úgy is, hogy az iskola a társadalom tükörképe. Amilyen a társadalom, olyan az iskolája. A tanár pedig kincs és egyben a közösség tisztelt vezetője Finnországban.

*

Ujhelyi István, az Országgyűlés egykori alelnöke, EU-képviselő az MSZP részéről főleg az *ifjúság* helyzetére koncentrált előadásában. Szerinte *nem csak a bevándorlás, hanem a kivándorlás is nagy problémánk*. (Közbevetve megjegyezzük, hogy a konferencia idején a déli irányból érkező migráció még nem is volt olyan drámai jellegű, mint az utána következő hetekben.)

Természetesen elsősorban és közismerten *a fiatalok* keresik külföldön a boldogulásukat. Amit erősít az a körülmény is, hogy Magyarországon mostanában *18,8% a munkanélküliek aránya a 25 év alattiak körében*.

Az MSZP célja a teljes foglalkoztatás elérése ebben a körben. Továbbá az EU ifjúsági garancia program korhatárának 30 évre történő felemelése.

A képviselő elmondta azt is, hogy 2010 óta a magyar gazdasági emigráció mintegy megtízszereződött. A kivándoroltak nem is kívánnak hazatérni, bár retorikájukban ez is megjelenik, főleg kifelé menet. *Mi lesz így a nyugdíjrendszerünkkel* a már nem is nagyon távoli jövőben?

*

Az utóbbi kérdéshez szervesen kapcsolódott *dr. Barát Gábornak*, az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság volt elnökének, nyugdíjszakértőnek szokimondóan kritikus előadása is. Azt mondta ugyanis, hogy a szociális biztonsághoz és az ellátáshoz való jog megfelelően volt szabályozva a régi alkotmányban. Napjainkra azonban az ellátás szociális segéllyé silányult. A szerzett jogokat leépítették, s megrendült a nyug-

díjrendszer iránti társadalmi bizalom. *Több szerénység – kevesebb szegénység,* mondotta. *A nyugdíjrendszert hideg fejjel és forró szívvel kell kezelni és nem fordítva.* Megítélése szerint a problémák egy része nem magyar specialitás, hanem általános gond Európában.

*

Dr. Simonovits András, az MTA Közgazdasági Bizottságának elnöke, szintén nyugdíjszakértő *„Az európai nyugdíjrendszerek fenntarthatósága és finanszírozhatósága”* című előadásában főleg a volt szocialista országok ilyen irányú problémáival foglalkozott. Megítélése szerint *a jelenlegi nyugdíjak összszegszerűségükben nem lesznek sokáig tarthatók, csökkenteni kell őket!* Elsősorban a kirívóan magas nyugdíjakat, de nem drasztikus ütemben.

A várható átlagos életkor növekszik (férfiak esetében mintegy 80 év, nők esetében 79-85 év), de a termékenység csökken. Minél tanultabb a népesség, annál könnyebb foglalkoztatni.

A korai nyugdíjazás nem oldja meg a foglalkoztatás problémáját, *a közmunka pedig hasznoló a kapun belüli munkanélküliséghez.*

Fontosnak tartotta dr. Simonovits András, hogy a nyugdíjrendszer egyszerű, könnyen áttekinthető és kiszámítható legyen.

Az előadó *a jövő nyugdíjrendszere alapjának a magánnyugdíj-pénztári befizetéseket tartotta,* bár elismerte, hogy még folynak a viták a „monopillér versus vegyes rendszer” dolgában.

Az önkéntes nyugdíjpénztár *saját számlára történő befizetést jelent a munkavállaló részéről, amit az állam kiegészít bizonyos százalékkal.* A számláról történő utólagos pénzkivétel pedig csak büntetőfeltételek mellett lehetséges.

A rendszernek „hordozhatónak” kell lennie. Vagyis olyannak, hogy a befizető valamely külföldi országba történő költözése esetén ott is hozzájuthasson nyugdíjához.

*

Szanyi Tibor, a Szocialista Párt EU-parlamenti képviselője *a minimálbér témájával foglalkozott,* mégpedig nemzetközi kitekintésben.

Hazánkban jelenleg 604 forint az egy órára eső minimálbér, míg *a német minimálbér* Magyarországra levetítve

1.426 Ft/óra. Tehát még az sem jelentene veszélyt önmagunkra nézve, ha a saját minimálbérünket egyik napról a másikra megdupláznánk.

A létminimum hazánkban jelenleg 93 ezer forint. Úgy kellene a minimális órabér megállapításával operálni, hogy egy hónapra vetítve elérje a létminimum összegét. Ehhez azonban szükséges az is, hogy számítási rendszerünk azonos legyen az EU-éval. A versenyképesség szempontjából pedig egyenesen *globális partnerségre van szükség,* hogy a szociális normák is standardizálhatók, szabványosíthatók legyenek (mert például az USA beleszól az EU ügyeibe ezen a téren is, amire az ún. G8 megbeszélések alkalmat adnak).

*

Herczog Mária ENSZ szakértő, szociológus *a gyermeki jogok érvényesülését és annak a szociális biztonság megteremtésében játszott fontosságát* fejtegette előadásában.

Bevezetesként emlékeztetett az ENSZ keretei között 1989-ben létrehozott gyermekjogi egyezményre, amit azután 2000-ben, majd 2014-ben is kiegészítettek. S ezzel kapcsolatban emlékeztetett *az államok kötelességeire,* mint például a gyermekek egyéni panaszjogának helyben történő intézményesítése, vagy a szülők segítségén keresztül a gyermekek jólétének előmozdítása. Ilyen feladat a friss diplomások oklevelének kölcsönös elfogadtatása is más országok viszonylatába.

*

A konferencia témájának érzelmi szempontból talán a legérzékenyebb pontját érintette Herczog Mária, amikor *a gyermekszegénységről* beszélt. Ezen a téren nem kell távoli tájakra menni a példákért. *Az Európai Unióban 28% a szegénynek minősülő gyermekek aránya, hazánkban pedig kb. 40%.* Ráadásul nálunk nem csak nagyon mély a gyermekszegénység, hanem az említett aránya is gyorsan növekszik. Lecsúszóban vannak a gyermekekkel foglalkozó felnőttek is, mivel az őket alkalmazó önkormányzatok is alulfinanszírozottak. Tapasztalati tény továbbá, hogy a szegénység gyakran jár esélyegyenlőtlenséggel, kirekesztettséggel is.

A finn előadóhoz hasonló gondolatokkal zárta Herczog Mária is az előadását, mondván: *a gyermekekbe történő*

befektetés – befektetés a jövőbe! Az „el-spórolásokkal” a jövőnket vágjuk el.

*

Sorrendben utolsóként dr. Harangozó Tamás, az MSZP frakcióvezető-helyettese lépett az előadói emelvényre.

Előadása mintegy *zárszóként* foglalta össze a konferencia legfontosabb mondanivalóit, természetesen egy baloldali politikus szemszögéből értékelve. Európai Magyarországot akarunk, mondotta. Esélyt kell adni az életnek, az emberi méltóságnak. *Itt akarunk Finnországot teremteni,* munkát, kenyeret, fedelelet, tisztességes béreket, demokráciát. *A gyermekeink legyenek nálunk jobbak, gazdagabbak, boldogabbak!* – Úgy legyen!

Király Pál

Utóirat. Már lapzártánk után olvastuk a napi sajtóban, hogy *elfogadták* a cikkünkben is szereplő *Ujhelyi István ifjúsági munkanélküliséget csökkentő programját Brüsszelben.* Már önmagában azt a tényt nagyra értékeljük, hogy magyar képviselő ilyen nagy horderejű ügyben ilyen sikert tudott elérni az Európai Parlamentben. A „Youth on the S.P.O.T. – Special Partnership on Tourism” című program alapján az EU érdemi forrásokat biztosít hat a közeljövőben az érintett fiatalok számára új munkahelyek közvetlen megteremtésére, gyakornoki és szakmai lehetőségek kialakítására a turisztikai szektorral együttműködésben. (MTI.)

Azt is a „Metropol” c. napilap szeptember 8-i számában olvastuk, hogy a „Gyerekjogok a fókuszban” című tudósításban, hogy az UNICEF Magyar Bizottságának gyermekjogi igazgatósága, valamint a Pannonthalmi Bencés Gimnázium közös gyermekvédelmi programot indított az iskolában „Ébresztőóra” címmel. A gyerekjogi képzésben valamilyen diák részt vesz és nem csak megismeri jogait és a rá leselkedő veszélyeket, hanem kiképzést kap arra is, hogy adott esetben képes legyen azokat meg is védeni. A kisgyermekkori veszélyérzet hiánya a későbbi évekre is kinyúlhat. A gimnáziumban, illetve a Főapátságban egy bizottságot is létrehoztak, amely nemcsak tanácsadást nyújt gyermekek vagy időseket ért visszaélés, netán bántalmazás esetén, hanem jogsegély és terápia lehetőségét is felkínálja, sőt akár feljelentést is tesz az ügyben.

STIHL-verseny a Szilfa-tisztáson

Jelentős és látványos, sokakat megmozgató, értékeket hordozó nagyrendezvényekben gazdag közéletünkben ezeknek a sorát gyarapította a XIV. STIHL Országos Fakitermelő Bajnokság. Főszervezője természetesen a Bakon Gábor erdőmérnök által vezetett Andreas Stihl Kereskedelmi Kft. volt. A közvetlen operatív közreműködő pedig a Pilisi Parkerdő Zrt.-nek Boda Zoltán erdőmérnök által vezetett Budapesti Erdészete, minthogy a bajnokság helyszíne is ennek területén volt: a budakeszi erdőben levő nagy Szilfa-tisztás, már nem első alkalommal.

A többi állami erdészeti zrt. is kivette a részét a verseny létrehozásából csapatok küldésével és még sokan mások (erdésziskolák, vállalkozások stb., összesen 41 csapat).

Egész napos esőben

„A feltételeket mi biztosítjuk, az időt a vendégek hozzák!” – mondta verseny megnyitáskor üdvözlő beszédében Ba-

kon Gábor, akinek nyugalját, derűségét nem tudta megtörni az egész nap hulló időnként csak néhány percre szünetelő eső sem. Az őszi áldás azért is hatott kesernyős módon a kedélyekre, mert ezen a vidéken a forró, aszályos nyár folyamán hetekig egy szem csapadék sem hullott.

Mindazonáltal a jó példa ragadós, mivel a versenyzők és a bírók hasonló nyugalommal és derűvel állták a sarat. Bizonyos idő után már szó szerint is, mivel az egyébként példásan rendbe tett, frissen nyírt tisztás talaja a sok víztől felpuhult, majd a járás-keléstől latyakossá vált. Ám a markos fiúk pólóra vetkőzve, jókedvű izgalommal futottak ki sátraikból a pástra, a bírók esőköpenyben-gumicsizmában végezték rendületlenül mérési feladataikat.

Kitűnő volt a szervezés

Mert azt talán említenünk is felesleges, hogy minden csapatnak saját kényelmes sátra volt. Továbbá volt egy hatalmas közös étkező sátor is, ahol meleg ételt fogyaszthattak, s persze a harapni-valót sem esővízzel kellett lenyomatni.

A vendégek, érdeklődők részére is tágas sátor, pihenőhely állt rendelkezésre. Sajnos, a komisz idő miatt a közönség száma szerényebb volt az ilyenkor megszokottnál.

Tekintettel az időjárásra, a verseny csak egyfordulós volt. A fokozott bal-esetveszély miatt pedig nem volt kötelező a védőkesztyű használata (csúszós fejszenyél).

indított a kihalás szélére sodródó nagymacskák megmentésére.

k. p.

*

A bukásról – másként

Egyik közismert mai médiából, a nagy példányszámban ingyenesen terjesztett (nyilván hirdetési díjakból fenntartott) „Metropol” újságból, közelebből: augusztus 4-i számában Bus István tollából „Vidám bukás” című tárcából idézzük a következő, megszívlelhető kis morfondírt.

Az eredmények

Az élbolyban a helyezések a következőképpen alakultak a csapatok között.

I. Vértesi Erdészeti és Faipari Zrt. (Lábodi Géza, Lábodi Csaba, Ibolya Milán, Bogdán Róbert). **II.** Délalföldi Erdészeti Zrt. (Bozsó Zoltán, Zsótér Zoltán, Strubel József, Mészáros Gergő). **III.** Ritrovi Kft. (Rittlinger Róbert, Solymos Tibor, Geszthelyi Károly, Geszthelyi Sándor).

A Vérteserdő csapata a fő versenyszámban is az első lett, a DALERD pedig a szerelési számban (a fő számban a harmadik). A Ritrovi Kft. csapatát a fő számban elért jó eredménye lendítette fel a győzelmi emelvényre.

A teljes, részletes, hosszú eredménylista még inkább alátámasztani látszik azt a megfigyelésünket, miszerint az eredmények egyáltalán nem „papírforma” szerint alakultak. Ami egyben azt is jelenti, hogy még komoly tartalékok húzódnak meg ennek a szakmai motorsportnak a háttérében.

Különben is, erre az alkalomra is érvényes volt a régi elv, ami szerint a részvétel a fontos, a közös együttlét, a kollegiális barátság erősítése egy nemes vetélkedés keretében.

De tovább élhet a győzelem reménye is, hiszen a versenyek folytatódnak – ha jól sejtjük, Sopronban és Gyulán.

A tudósító:
Király Pál

Veszélyeztetett nagymacskák

A Natonal Geographic Society adatai szerint jelenleg már csak mintegy 30.000 oroszlán, 10.000 jaguár, 10.000 gepárd, 7.500 hópárduc és 3.000 tigris él szabadon a Földön. Az elmúlt ötven évben Afrikában az oroszlánok egyed-száma 90%-kal csökkent. Tigrisből már több él fogságban, mint a természetben. A gepárdok eredeti élőhelyük 75%-áról kiszorultak, kipusztultak. Az orvvadászat következtében 1930 óta a tigriseknek három alfaja pusztult ki.

A Nat.Geo. „Big Cats Initiative” elnevezéssel természetvédelmi programot

„Akkor távolodtunk el igazán a bukástól, ha már jóízűen tudunk nevetni rajta. Ha saját ballépésünket vagy kudarcunkat úgy tudjuk előadni, mint egy vicces sztorit, akkor feldolgoztuk, és túl vagyunk rajta. Magyarországon, ha valaki elbukik, onnantól kezdve bukott ember – rajta van a bélyeg. Máshol viszont a bukás a siker elengedhetetlen része. „Ha padlót fogsz, szedd össze, amit ott találsz – mondja a pszichológia falvédőszövege. Holott ez teljesen hasznos tanács.”

Az idézethez kapcsolódó egyetlen kérdésünk csupán az, hogy hol van az az említett „máshol”?

K. P.

Hatalmas kiállítás volt...

...a 77. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás és Vásár, bizonyára az egyik legnagyobb, amit 1881 óta sorszámozottan ebben a műfajban rendeztek. A helyszín változatlanul a Hungexpo kőbányai vásárvárosa volt, jelmondata is megegyezett az előző (2011, 2013) kettőével: „A magyar föld legjava”. A 77-es számot egyenesen büvös számnak minősítette megnyitó beszédében Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, aki vázolta azt a gyors iramú fejlődést, amely hazánkban végbe megy. A számos adatot tartalmazó beszédből most két gondolatot örököltünk meg a magunk számára: *mult nélkül nincs jövő* (Babits Mihály) és *a hagyományokat nem ápolni, hanem megőrizni és gyarapítani kell*.

Ugyancsak köszöntőbeszédet tartott Kövér László, az Országgyűlés elnöke, és Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter is. A miniszter a vidék és a helyi termékek fontosságát hangsúlyozta, a házelnök pedig a haza, a termőföld és a termelők védelmét. *Isten áldja meg a magyar földet, a belőle és a rajta élőket!* – fejezte be beszédét Kövér László.

A több mint 900 kiállító megtöltötte a vásárváros összes csarnokát és a szabadtéri kiállítótérét. Közöttük voltak saját szép standjukkal az állami erdészeti részvénytársaságok is. Utóbbi része volt a Földművelésügyi Minisztérium jókora standjának és az erdészet közjóléti célú tevékenységének bemutatására koncentrált. Ez volt a tárgya a kiállítás ideje alatt a „K” épületben lebonyolított erdészeti konferenciának is, amely egyike volt a rengeteg rendezvénynek. A konferenciát dr. Mózes Csaba Ph.D. erdőmérnök, az FM Erdészeti és Vadgazdálkodási Főosztályának vezetőhelyettese vezette. Részt vett és előadást is tartott dr. Bitay Márton, az Állami Földekért Felelős Államtitkárság vezetője, továbbá helyettese, Ugron Ákos Gábor is.

Négy előadás hangzott el a megnyitót követően a szakkonferencián.

Zambó Péter, a Pilisi Parkerdő Zrt. vezérigazgatója, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke „Állami erdők az emberért” c. előadásában az állami erdészeti társaságok közjóléti beruházásait és fejlesztési terveit ismertette. Elmondta, hogy annyi pénzt még soha nem költött a magyar állam ilyen célokra, mint

mostanában és a következő években. De aláhúzta azt is, amire az államtitkár is figyelmeztetett: *nem elég a létesítményeket létrehozni, hanem majd fenn is kell tartani azokat* és meg kell termelni ennek pénzügyi feltételeit, mert az EU a fenntartást már – egyelőre? – nem támogatja.

A vezérigazgató a jövő szempontjaként a következőket sorolta fel: természetközeli erdőkezelés; az erdőgazdálkodás anyagi biztonságának megőrzése; turisztikai hálózatok (ökoturisztikai központok) kialakítása; turisztikai objektumok fenntartása; értékalapú kommunikáció. A „favágó erdészről” alkotott képet fel kell váltani – fejezte be előadását Zambó Péter.

Luzsi József, a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének elnöke ugyanezt a témát fejtette ki, de a magántulajdonban levő erdők vonatkozásában. Szavaiból kiviláglott, hogy a magánszektor még mindig milyen sok nehézséggel küzd és mennyire rászorul a támogatásra (elaprózottság, tökeszegénység, a szabályozás merevségei stb.). Mindazonáltal a szektor a rendszerváltás óta kb. 1 milliárd csemete elültetése révén 200.000 hektárral gyarapította az ország erdőterületét és jelenleg 1.600 közmunkásnak nyújt munkaalkalmat 146 erdőtulajdonos. Kifejezte afölötti aggodalmát, hogy 2016-ban a magánerdőgazdálkodás már kikerül a közmunkaprogramból.

Walter Dániel, a Miniszterelnökség osztályvezetője „Az erdők közjóléti fejlesztési lehetőségei a 2014-2020-as uniós időszakban” c. előadásában az EU erdészeti intézkedéseinek újdonságaira és prioritásaira koncentrált. Kiemelte az innováció támogatását, a közjóléti gazdálkodás tervezésének fontosságát, a támogatások feltételei között pedig az elszámolás megbízhatóságát (ami szorosan összefügg az erdőfelügyelet tevékenységével), s azt is, hogy az erdészeti támogatásokat a többi gazdálkodó szektor támogatásával összefüggésben, rendszerben kell szemlélni.

Sorrendben utolsó előadóként **Majoros Gábor**, a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt. vezérigazgatója az állami vadhúsfeldolgozásról és annak jövőképéről szóló előadásában rámutatott, hogy a feldolgozás két hazai súlypontja Soponya és Öreglak, a piac súly-

pontja viszont jelenleg Nyugat-Európa, vagyis az export. *Kevés vadhúst fogyaszt a magyar*, pedig nagyon értékes, egészséges táplálék. Vadászati eredményeink nemzetközi elismertségnek örvendenek, trófeáink rekordokat arattak, de a vadhústermelésben még nagy tartalékok vannak. Következésképpen *fokozni kell a belföldi forgalmazását*, ami állami célkitűzés is. A VADEX Székesfehérváron már megnyitotta Delikatesz szaküzletét, de hasonló vadhús-szaküzletek egész hazájának kiépítésére van szükség, azért, hogy az értékes alapanyag ne börtönben hagyja el az országot és ottani feldolgozása ne mások gazdagságát gyarapítsa, hanem hazánkat. A feldolgozás során azonban körültekintően kell eljárni és olyan termékek előállítását kell megíránnyozni, amelyek megfelelnek a vásárlói ízlésnek.

Előadása végén Majoros Gábor elmondta, hogy a *Vadgasztronómiai Fesztivál* iránti érdeklődés igen nagy, ezért 2016 májusában Soponya helyett Budapestén, a Hungexpo területén fogják lebonyolítani.

A tömérdek kiállítási látnivaló egyike volt a veszpremi LOGOSOL Kft. motorfűrészrel kombinált deszkametsző adaptere, (A kép cég-fotó.)

A konferencia interaktív jellegű volt, vagyis az előadások után kérdéseket lehetett feltenni az előadóknak, illetve hozzá lehetett szólni az elhangzottakhoz. Sok érdekesség hangzott el ezek során is. A konferencia és a kiállítás egyben egy nagy találkozóhely is, ahol a „civiliek”, vállalkozások vezetői és a mező- vagy erdőgazdaságban dolgozók cserélhettek véleményt. Amit majd szervezett körülmények között folytatni tudnak a megújuló ágazati párbeszéd bizottságok, pl a Faipari, Bútoripari, Erdészeti Ágazati Párbeszéd Bizottság keretei között. Végül eredményben nagy élménnyel és sok értékkel gazdagodott az, aki ellátogatott a 77. OMÉK-ra!

K. P.

Helyesbítés

Az ERFA Híradó 2015. 2. számában, a 14. oldalon, Nyugdíjasoknak - nyugdíjasokról cikkében dr. Szász Tibort jelöltük meg a jelenlevők korelnökeként, de Sebestyén László olvasónk szerint a szintén jelenlévő dr. Jereb Ottó (aki 1922. szeptember 2-án született) majdnem egy évvel idősebb. Jó egészséget kívánunk mindkettőjüknek!

*

Erdőértékszámítás – anno 1943

Erdőt eladni, venni: ma is szokás. A nagy kérdés azonban mindig az, hogy mennyit ér az üzletkötés tárgya, az erdő?

Egy régi, 1943-ban kelt *nyugat-dunántúli* erdőingatlan adás-vételi ügyletével kapcsolatos magánokmányban bukkantam az erdő korabeli értékelésével kapcsolatos következő kis információra; idézem.

Az erdő értékelése az F.H.I. (Országos Földhitelintézet – K.P.) praxisában, amennyiben 70-80 éves erdőről van szó és nem fekszik lehetetlen távolságra vasútállomástól, a legjobb földével azonos. Középmínőségű erdő rosszabb elfuvarozási lehetőségekkel ennek nagyjából a fele. Természetesen ezt nagyban befolyásolja a fák minősége, sűrűsége, az erdő forgója stb. Eddig az idézet.

*

A dokumentum további szövegéből az derül ki, hogy számszerűen kifejezve az említett „legjobb (föld) érték” minimum 2.000 pengőt jelentett katasztrális holdanként. Valamint azt is, hogy az adás-vételi szerződés megkötéséhez *mellőzhetetlen volt* az akkori M.Kir. Földművelésügyi Minisztérium előzetes hozzájárulása (alkalmasint az Állam-erdészet központi igazgatásán belül az

I/C.2. Erdőingatlanforgalmi Ügyosztályé).

Sajnos, én azt ma már nem tudom értelmezni, hogy több évre elnyújtott *részletfizetés* esetén mit jelentett az évi fizetőrészletnek és az – általában 5% mértékű – kamatának „búzaértékben” történő számítása. Csupán feltételezem, hogy – már háborús évek lévén – az évekkel korábban pengőben megállapított vételár éppen esedékes törlesztőrészletét a búza ugyancsak éppen kurrens árával aktualizálták. Vagyis a jellemzően agrárius Magyarországon *a stabil értékviszonyítási alap* nem az arany- (vagy ezüst-) pengő lett volna, hanem *a búza*; még erdő esetében is? (A pengő-érmeiket ekkor már alumíniumötvözetből sajtolták.)

A kérdésre a biztosabb választ a kereskedelem- és pénztörténet berkeiben lehetne keresni.

*

Mindez ma már csak erdészettörténeti emlék, s aligha valószínű, hogy az erdőértékszámítás valaha is visszatérne az ilyen paleolit módszerhez.

Mindazonáltal, azért, hogy kerek legyen ez a kis kép, egy körülményt még ajánlatos figyelembe venni. Nevezetesen: *a faji törvények* ekkor már alaposan beletenyelereltek az üzleti életbe is. Főleg *a zsidók közéleti és gazdasági térfoglalásának korlátozásáról* hozott 1939. évi IV. törvénycikk, továbbá *a zsidók mező- és erdőgazdasági ingatlanairól* szóló 1942. évi XV. t.c. S még több más jogszabály is az erdőbirtokpolitika, a faellátás és faforgalom köréből (pl. a zsidók tulajdonában levő egyes ingatlanok elidegenítésének szabályozásáról szóló 5300/1942.M.E. sz. rendelet).

*

Külön terjedelmes tanulmányt jelentene ezeknek a jogszabályoknak és összefüggéseiknek, az általuk alkotott rendszernek az elemzése annak bemutatása érdekében, hogy mindez milyen

Címképünket és a sportnapokról közölt cikkünkben szereplő képeket *Körtvélyes Tivadar* készítette.

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

XXV. évfolyam 3. szám.

Kiadja:

az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete,

1146 Budapest, Thököly út 58-60.

Tel.: 331-4369; Fax: 331-9455

E-mail: efdsz@mailbox.hu

A Szerkesztőbizottság elnöke:

Dudás Péter

Tagok:

Berényi Gyula,

Győri István,

Rásó János

A szerkesztésben közreműködik:

Dr. Király Pál.

Nyomda:

Press Time Kft.

1066 Budapest, Lovag u. 15.

Tel.: (06) 1-331-3042

E-mail: grafika@presstime.hu

Felelős vezető:

Schmidt Dániel ügyvezető igazgató

A lap átlagosan negyedévenként jelenik meg.

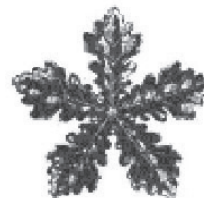
Hírlapárusi forgalomba nem kerül, terjeszti az EFDSZ.

hatást gyakorolt az erdők adás-vételére és ezzel összefüggésben az erdőértékszámításra.

Erre a nagy feladatra nem tudok most vállalkozni. Csupán érzékeltetni szerettem volna, hogy egy adott korszak piacgazdasági körülményei között keletkezett néhány üzleti mondat mögött is milyen mélységek húzódnak.

Király Pál

forestpress
erdészet – faipar – vadászat természetvédelem

Erdővagyon és erdőgazdálkodás Magyarországon

Szemelvények a 2014. évi NÉBIH Erdészeti Igazgatóság tájékoztatójából

Erdővagyon és erdőgazdálkodás

Magyarországon

Összefoglaló adatok

Erdőgazdálkodási célú terület: 2 059,5 ezer ha

Erdősültség: 20,8%

Élőfakészlet: 369,6 millió bruttó m³

Évi br. folyónövedék: 13,1 millió m³

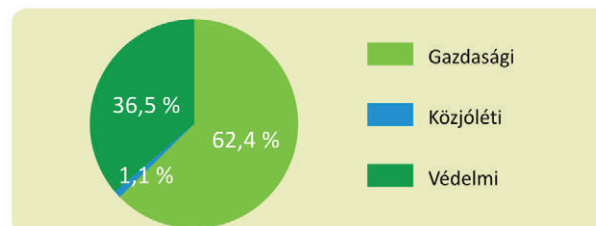
Fakitermelés: 7,9 millió br. m³

Ezen belül véghasználat: 5,686 millió br. m³

Erdőtelepítés: (első kivitel) 2530 ha

Forrás: Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 01., NÉBIH Erdészeti Igazgatóság

Az erdőterület megoszlása elsődleges rendeltetés szerint

A védelmi rendeltetésű erdőkhöz tartoznak: a talajvédelmi, a vízvédelmi, a településvédelmi, a természetvédelmi stb. rendeltetésű erdők. Területük és arányuk folyamatosan növekszik.

Forrás: NÉBIH Erdészeti Ig., Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 1.

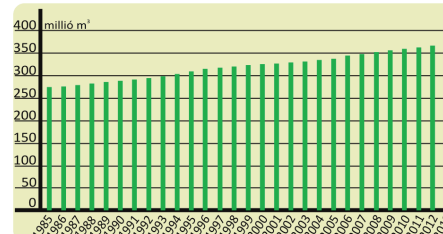
Az erdőterület változása 1920-2013 között

Az erdőterület aránya 1920-2013 között 11,8%-ról 20,8%-ra nőtt az átlamilag, illetve az Európai Unió által támogatott, és a rendszerváltás óta főleg magángazdálkodók által kivitelezett erdőtelepítési programoknak köszönhetően.

1940-ről és 1943-ról nem áll rendelkezésre adat, e két időpontban becslést értékel szerepeinek. Forrás: NÉBIH Erdészeti Igazgatóság, Országos Erdőállomány Adattár

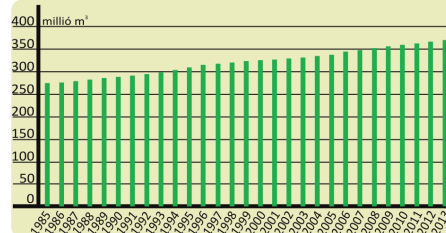
Az élőfakészlet változása

Mivel a folyónövedék minden évben meghaladja a fakitermelést és a természetes fapusztlást (mortalitást), az erdőállomány élőfakészlete folyamatosan növekszik.

Forrás: NÉBIH Erdészeti igazgatóság, „Beszámoló az erdősítésekről és a fakitermelésekről a 2013. évben”, illetve Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 1.

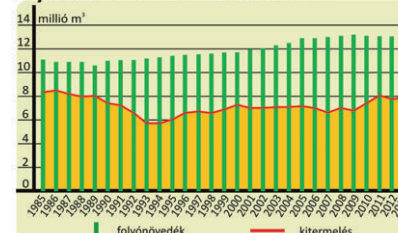
Az élőfakészlet változása

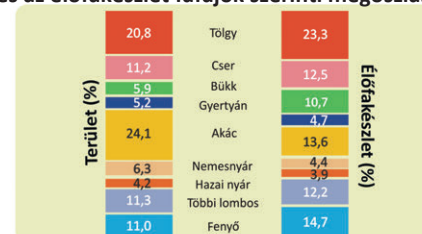
Mivel a folyónövedék minden évben meghaladja a fakitermelést és a természetes fapusztlást (mortalitást), az erdőállomány élőfakészlete folyamatosan növekszik.

Forrás: NÉBIH Erdészeti igazgatóság, „Beszámoló az erdősítésekről és a fakitermelésekről a 2013. évben”, illetve Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 1.

Az évi folyónövedék és a fakitermelés alakulása

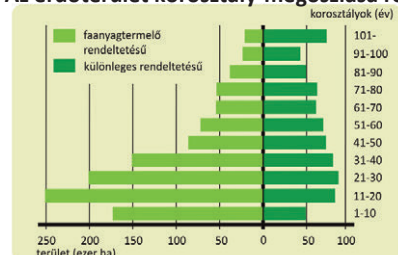
Az erdőterület és az élőfakészlet fajok szerinti megoszlása

Az erdőterület 63%-át őshonos fajok, 37%-át idegenhonos vagy meghonosított fajok (akác, vörös tölgy, egyes fenyők), illetve klónozott fajták (nemesnyarak) foglalják el.

Forrás: NÉBIH Erdészeti Ig., Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 1.

Az erdőterület korosztály-megoszlása rendeltetés szerint

Forrás: NÉBIH Erdészeti Ig., Országos Erdőállomány Adattár 2014. jan. 1.

ERZSÉBET
UTALVÁNY
CSALÁD

MAGYARORSZÁG UTALVÁNYA

www.erzsebetutalvany.hu